Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 209
Vineri 27 aprilie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

In acest număr:

Toate forțele pentru scurtarea perioadei de semănat!

Antrenați în întrecerea socialistă și patriotică pornită în cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii din agricultură depun eforturi mari pentru a recupera timpul pierdut din pricina prelungirii iernii, străduindu-se să execute fiecare lucrare agricolă cît mai repede.

Potrivit datelor comunicate de Ministerul Agriculturii, în decada 11—20 aprilie ritmul însămînțărilor s-a intensificat. In majoritatea regiunilor, viteza medie de lucru planificată a fost depășită în zilele cu timp prielnic. Cele mai bune rezultate s-au obținut în regiunile Timișoara, Oradea, Constanța, Hunedoara, Cluj, Stalin și Craiova, unde desprimăvărarea a fost mai timpurie. In raionul Beiuș, regiunea Oradea, de pildă, folosindu-se din plin timpul prielnic și toate mijloacele de lucru, s-au însămînțat, în limitele optime, toate culturile din epoca I, însemnate suprafețe cu culturi din epoca a II-a și a fost efectuat un mare volum de arături. In săptămîna-record organizată în satele regiunii Craiova între 16—22 aprilie, s-au însămînțat 305.016 ha, sarcina de plan în această săptămînă fiind depășită cu 84,9 la sută. Aceste exemple dovedesc că, dacă munca este temeinic organizată, dacă toate tractoarele, mașinile agricole și atelajele sînt folosite cu întreaga lor capacitate de lucru pe fiecare porțiune de teren zvîntată, perioada de executare a însămînțărilor poate fi mult scurtată, recuperîndu-se astfel timpul pierdut din cauza prelungirii iernii.

Trebuie arătat, însă, că ritmul în care se desfășoară arăturile și însămînțările este mult sub posibilitățile existente. In unele regiuni, cum sînt Suceava, Pitești, Iași, Ploești, Bacău, Baia Mare, București, Galați etc., sfaturile populare și organele agricole nu au acordat atenția cuvenită mobilizării tuturor forțelor de lucru existente pentru grăbirea arăturilor și însămînțărilor, din care cauză viteza zilnică planificată n-a fost realizată integral. In numeroase comune, ca Bălțați, Peretu și Beuca din raionul Roșiori de Vede, atelajele sînt folosite în proporție de abia 20—25 la sută la executarea muncilor agricole. In regiunea București, unii producători agricoli așteaptă — potrivit unor obiceiuri vechi și dăunătoare — să semene floarea-soarelui o dată cu porumbul, iar porumbul, atunci cînd vor înflori salcîmii sau diferite buruieni.

In unele gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri, viteza zilnică de lucru planificată nu este realizată, deoarece o parte din tractoare, fiind reparate de mîntuială sau neîngrijite, se defectează foarte des pe brazdă, întrerupîndu-și lucrul ore și chiar zile întregi. Așa este, de pildă, cazul la S.M.T. Podu Iloaiei, regiunea Iași, S.M.T. Bogdana, regiunea București, etc. La alte S.M.T.-uri, ca urmare a neasigurării din iarnă a întregului teren de lucru, tractoarele sînt nevoite, acum, în plină campanie, să facă deplasări în gol sute de ore și să consume fără nici un folos mari cantități de combustibil.

Știința și practica agricolă au dovedit că obținerea unor recolte îmbelșugate este condiționată în mare măsură — pe lîngă respectarea celorlalte reguli agrotehnice — de efectuarea însămînțărilor în timpul cel mai potrivit. In multe regiuni ale țării, însă, semănatul unor culturi timpurii, ca floarea-soarelui, sfecla de zahăr etc., nu s-a terminat încă. Dat fiind această situație, se impune mobilizarea masivă a forțelor de muncă existente și folosirea lor cu maximum de randament în fiecare ceas bun de lucru în cîmp. Orice petic de pămînt zvîntat trebuie lucrat repede și bine. Zilele acestea sînt hotărîtoare pentru soarta recoltei. Iată de ce se cere ca fiecare om al muncii de la sate să depună eforturi înzecite pentru ca însămînțarea culturilor din epoca I — și îndeosebi a sfeclei de zahăr și florii-soarelui, care nu mai suferă nici o întîrziere — să fie terminată peste tot în cîteva zile. Dat fiind situația deosebită din această campanie, se impune ca toate atelajele existente în comune să fie mobilizate și întrebuințate numai la arături și însămînțări.

In momentul de față, trebuie făcute deodată lucrări multe și felurite, ce nu pot fi amînate. Semănăturile de toamnă au nevoie de o îngrijire atentă, terenul pentru semănatul porumbului se cere a fi bine pregătit și îngrășat, semănatul porumbului trebuie continuat cu intensitate, spre a nu se depăși limitele epocii optime. O deosebită atenție trebuie dată executării arăturilor. Ele trebuie făcute repede și grăpate bine în aceeași zi. Neexecutînd arăturile cînd pămîntul este încă reavăn și negrăpîndu-le imediat, se pierde din sol, prin evaporare, o însemnată cantitate din umezeala necesară. Terenurile arate adînc din toamnă nu trebuie arate din nou, ci numai afînate cu cultivatorul sau cu plugul fără cormană.

In cazul cînd unele culturi timpurii nu vor putea fi semănate pînă la limita maximă a epocii optime, se recomandă ca terenurile destinate inițial acestor culturi să fie semănate cu porumb sau cu alte plante. Nici un petic de pămînt să nu rămînă neînsămînțat.

Timpul este foarte înaintat, iar însămînțările, în general, mult întîrziate. In zilele ce urmează, este necesar ca oamenii muncii de la sate să-și dubleze eforturile, să lucreze fără răgaz în timpul prielnic, folosind din plin toate mijloacele de lucru, pentru scurtarea perioadei de semănat a porumbului. Orice zi de întîrziere a semănatului poate avea drept urmare o scădere simțitoare a producției și chiar compromiterea întregii recolte.

Mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S. au datoria să folosească pe scară largă metodele înaintate de organizare a muncii și exploatare rațională a tractoarelor și mașinilor, cum sînt graficul orar, cuplurile de mașini și agregatele complexe, alimentarea semănătorilor din mers, organizarea lucrului în două schimburi, acolo unde există condiții, etc., metode care ridică simțitor productivitatea muncii și contribuie la scurtarea timpului de executare a lucrărilor.

Din proprie experiență, mecanizatorii noștri știu că menținerea în stare de funcționare a tractorului depinde nu numai de buna calitate a reparațiilor, ci și de felul în care este exploatat și îngrijit. Prin respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice, prin reglarea justă a vitezei de înaintare și manevrarea atentă a agregatului, fiecare mecanizator poate preîntîmpina ivirea unor defecțiuni tehnice la tractoare și mașini în timpul lucrului.

In toate gospodăriile de stat și colective, în întovărășirile agricole, trebuie folosite din plin plugurile și semănătorile cu tracțiune animală la acele lucrări și pe acele parcele de teren unde mijloacele mecanizate nu pot fi întrebuințate.

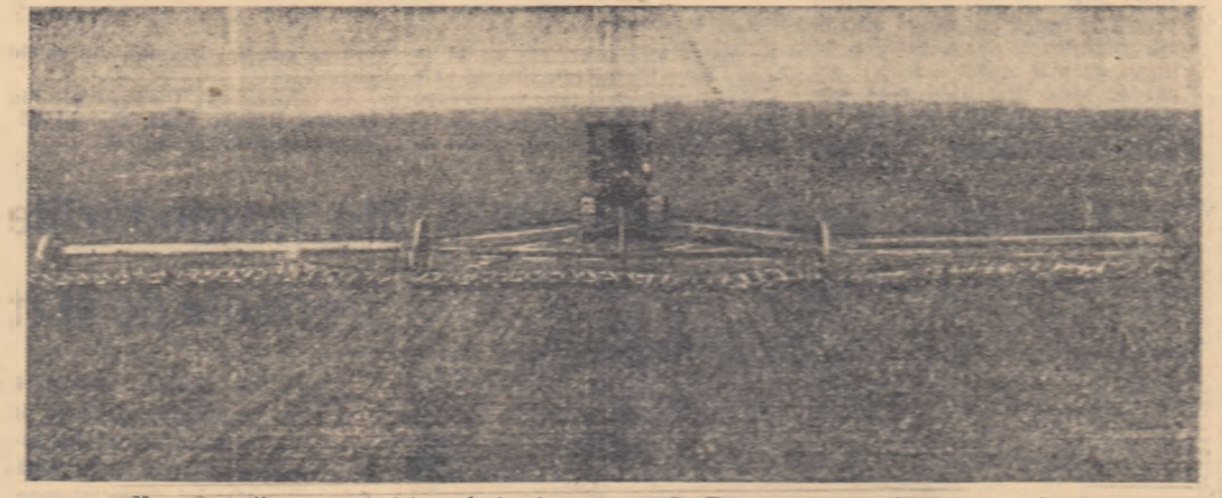
De o mare însemnătate pentru scurtarea perioadei muncilor agricole este întrajutorarea țăranilor muncitori individuali cu unelte, vite și brațe de muncă, la arat și semănat, precum și continuarea lucrărilor zi de zi, fără răgaz. Demnă de urmat este pilda muncitorilor din gospodăria de stat Zorleni, raionul Bîrlad, și a țăranilor colectiviști din comunele Ibrianu și Maraloiu din raionul Filimon Sîrbu, care, văzînd că vremea este frumoasă, au ieșit la cîmp și în zilele de duminică, spre a termina neîntîrziat arăturile și însămînțările. „O zi de primăvară hrănește un an întreg", spune o veche zicală populară. In condițiile acestei primăveri, o zi bună de lucru în cîmp prețuiește și mai mult, de aceea nu trebuie pierdută.

Un rol deosebit de important revine inginerilor și tehnicienilor agronomi. Ei au datoria să-și dea contribuția la mobilizarea tuturor forțelor și, totodată, să vegheze și la executarea lucrărilor potrivit regulilor agrotehnice.

Prin folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor, mașinilor agricole și atelajelor în fiecare zi, în fiecare ceas din timpul prielnic, prin grăbirea la maximum a ritmului însămînțărilor și prin respectarea cerințelor agrotehnicii înaintate la executarea lucrărilor, oamenii muncii de pe ogoare vor putea pune baze trainice obținerii unor recolte îmbelșugate în acest an.

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Oamenii muncii de pe ogoare își intensifică eforturile

Mecanizatorii gospodăriei agricole de stat din comuna Urleasca regiunea Galați, folosesc cu multă pricepere parcul de mașini și tractoare cu care este dotată gospodăria.
IN FOTOGRAFIE: tractoristul fruntaș Dobre Patrimolu din această gospodărie executînd grăpatul culturilor cu ajutorul unui cuplu de 12 grape. Cu acest cuplu el reușește să grăpeze zilnic peste 90 de hectare.

Succesele mecanizatorilor

Mecanizatorii stațiunilor de mașini și tractoare din întreaga țară întîmpină ziua de 1 Mai străduindu-se ca nici un tractor să nu lucreze sub normă. Ei au executat în ultimele 10 zile un volum de lucrări care depășește cu 12 la sută lucrările planificate pentru această perioadă. Intre 11 și 20 aprilie, S.M.T.-urile din regiunea Oradea au realizat viteza de lucru în proporție de 180 la sută, cele din regiunea Constanța, în proporție de 142 la sută, cele din regiunea Timișoara, în proporție de 139 la sută. In această perioadă, toate S.M.T.-urile din regiunile Hunedoara, Galați, Craiova și Stalin au depășit planul la arături și însămînțări, iar cele din regiunile Pitești, Suceava și Bacău au intensificat lucrările.

Insămînțează porumb hibrid

Anul acesta, gospodăria agricolă de stat din comuna Topraisar, raionul Negru Vodă, va însămînța cu porumb hibrid o suprafață de 450 ha. Terenul destinat acestei culturi a fost arat încă din toamnă, administrîndu-i-se totodată însemnate cantități de îngrășăminte naturale și chimice.

Indată ce însămînțările din epoca I au fost terminate și tehnicienii gospodăriei au constatat că temperatura solului permite însămînțarea porumbului, muncitorii au trecut la lucru. In prima zi, ei au reușit să însămînțeze peste 50 de hectare cu porumb hibrid.

N. I. Ursu
corespondent

Săptămînă de muncă record

CLUJ (De la trimisul nostru). — Răspunzînd cu entuziasm chemărilor partidului, în cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Cluj au intensificat ritmul muncilor agricole de primăvară. Gospodăriile agricole colective din comunele Someș-Odorhei, raionul Jibou, și Pogăceaua, raionul Sărmaș, au terminat însămînțările de primăvară. Pînă la 21 aprilie, pe întreaga regiune fusese însămînțată cu culturi de primăvară o suprafață de 140.743 ha, din care 55.997 ha cu porumb. Fruntașe sînt raioanele: Sărmaș, care a realizat planul de însămînțări în proporție de 64,1 la sută, Luduș, care a îndeplinit 63,3 la sută din plan și Cluj, unde planul a fost realizat în proporție de 60,8 la sută.

In cinstea zilei de 1 Mai, între 23—29 aprilie, a fost organizată în unele raioane din cuprinsul regiunii „Săptămîna-record" la însămînțări. In cadrul acestei săptămîni, oamenii muncii din multe sate și comune, printre care și țăranii muncitori din Zău de Cîmpie, raionul Luduș, Urmeniș, raionul Sărmaș, și Iclod, raionul Gherla, s-au angajat să folosească din plin toate forțele și mijloacele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor.

N. FLORIAN

Cu însămînțările pe terminate

In raionul Caracal, planul însămînțărilor din epoca a doua a fost realizat pînă acum în proporție de 80 la sută, iar planul pe întreaga campanie de primăvară, în proporție de 65 la sută. Din totalul celor peste 33.000 de hectare însămînțate de la începutul muncilor agricole de primăvară și pînă acum, aproape 25.000 au fost destinate culturii porumbului. Numeroase gospodării agricole colective din raion, printre care cele din comunele Stoenești, Radomiru, Amărăștii de Sus și altele, au terminat însămînțările. Totodată, țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele Stoenești, Apele Vii, Dobrotești și Marotinu de Sus au terminat însămînțările din epoca a doua.

Gospodăriile colective însămînțează întreaga suprafață de porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Ediții speciale în sprijinul campaniei însămînțărilor

Ziarul regional „Viață Nouă" din Galați editează zilnic ediții speciale în comunele din cuprinsul regiunii. In ziua de 19 aprilie, tipografia volantă a ziarului a sosit în comuna Barcea din raionul Tecuci. Ediția specială tipărită în comună a cuprins numeroase informații, care au stîrnit un viu interes în rîndul țăranilor muncitori. Eficiența celor scrise nu a întîrziat să se arate. De unde pînă la 18 aprilie, se însămînțau zilnic între 30—40 ha, chiar de a doua zi, viteza de lucru a crescut la 100—120 ha. Tractoriștii din brigada condusă de Ilie Mărgărit de la S.M.T. Cudalbi — criticați în ediția specială fiindcă araseră în 9 zile doar 28 ha — au arat în următoarele 3 zile peste 50 ha.

Sporul muncii unite

Mii de familii de țărani muncitori din raionul Filimon Sîrbu pășesc pe calea agriculturii cooperatiste. In toate satele și comunele raionului există acum gospodării colective și întovărășiri agricole. Ele cuprind aproape 15.000 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de 55.000 ha de pămînt. De la începutul acestui an, au fost formate 33 de noi gospodării colective și întovărășiri agricole, care dețin mii de hectare de teren. Acum, 80 la sută din suprafața agricolă a raionului aparține unităților agricole socialiste.

Datorită faptului că în acest raion se lucrează pe tarlale întinse, mecanizatorii, colectiviștii și țăranii întovărășiți au mai mult spor în muncă. In numai 7 zile de lucru, ei au arat peste 20.000 ha și au însămînțat aproape 18.000 ha. In ultimul timp, viteza zilnică a lucrărilor agricole s-a dublat. Păstrînd această viteză, în cîteva zile vor fi terminate toate lucrările agricole prevăzute în primele două etape.

In primăvara aceasta, în dorința de a obține recolte cît mai bogate, colectiviștii și țăranii muncitori întovărășiți din raionul Filimon Sîrbu vor însămînța în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață destinată culturii porumbului, iar cu sămînță hibridă de porumb, aproape 2.000 ha. Vor fi amenajate cîmpuri de hibridare a porumbului pe o suprafață de 130 ha, din care se va recolta întreaga cantitate de sămînță hibridă de porumb necesară însămînțărilor în anul 1957.

Pe drumul MARILOR RECOLTE

Gospodăria colectivă „1 Mai"

Un eveniment deosebit de important a avut loc zilele trecute în viața țăranilor muncitori din satul Rîșca, comuna Movila, raionul Trușești. Urmînd îndemnul partidului, 17 familii de țărani muncitori din acest sat și-au unit aproape 50 hectare de teren și principalul inventar agricol, întemeind o gospodărie colectivă, căreia în cinstea Zilei solidarității internaționale a oamenilor muncii i-au dat numele de „1 Mai".

Pentru constituirea acestei gospodării colective au muncit cu multă însuflețire comuniștii Jana Ionescu, secretara organizației de bază din sat, Mihai Ionescu și alții.

Exemplul lor a fost urmat și de țăranii muncitori Ambrozie Frijan, Gheorghe Vieru, Petru G. Relinschi, Dumitru Gorzos, Maria Iosub, care, după ce au depus cereri de înscriere au devenit agitatori de frunte pentru înființarea gospodăriei colective.

N. Moraru
corespondent

Urmînd îndemnul partidului

263 Cifra a fost scrisă cu un creion bont și subliniată cu două linii groase. Cei 8 oameni adunați în casa lui Costea Ioan Sașu a privit-o cu luare aminte, căutînd fiecare, parcă, să-și închipuie în gînd cît o să fie de mare întinderea de 263 de hectare, pe care ei, 30 de țărani muncitori, o formaseră prin unirea a atîtea fîșii înguste de ogoare.

In ziua de 22 aprilie, cele 30 de familii de țărani muncitori din comuna Mărtinești, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara, s-au adunat la inaugurarea gospodăriei lor colective căreia i-au dat numele de „9 Mai". In această zi, membrii noii gospodării colective au adus în colectivă 33 de vaci, 3 cai, 29 de pluguri, 27 de care și tot atîtea grape, 7 prășitori, 1 vînturătoare și 8 semănători de porumb.

Ion Cristian
corespondent

Prima întovărășire din comuna Știoboreni

Deseori, seara, după terminarea lucrului, îl puteai vedea pe Petru Gheorghiu, secretarul organizației de partid din comuna Știoboreni, raionul Vaslui, stînd de vorbă cu cîte un țăran muncitor despre foloasele lucrării pămîntului în comun și cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Aceeași muncă de lămurire a dus-o aproape zi de zi și Gheorghe Cărare și Ion Gheorghiu, membri în comitetul executiv al sfatului popular, precum și deputata Zamfira A. Cocuz, directoarea școlii elementare din comună.

După ce mai mulți țărani muncitori s-au convins că n-au decît de cîștigat dacă urmează îndemnul partidului, ei au luat hotărîrea să înființeze o întovărășire agricolă. Și în ziua de 9 aprilie, un număr de 20 de familii de țărani muncitori și-au unit de bună voie loturile lor, în suprafață de 22 de hectare, alcătuind o întovărășire agricolă căreia i-au dat denumirea de „Drum Nou".

Țăranii muncitori întovărășiți au ales ca președinte al întovărășirii pe Ștefan Graur, iar ca membri în comitetul de conducere, pe Adam Ciobanu, Petru Gheorghiu, Gheorghe Bîrza și Emil Bodescu, unii dintre cei mai harnici și pricepuți gospodari.

Imediat după constituire, membrii întovărășirii agricole „Drum Nou" au trecut la executarea muncilor de primăvară. Ei sînt hotărîți ca pînă în ziua de 1 Mai să termine însămînțările.

I. Buzdugan
corespondent

Pe calea belșugului

CRAIOVA. (De la trimisul nostru). — Paralel cu intensificarea ritmului de însămînțări, o atenție deosebită se acordă în regiunea Craiova, transformării socialiste a agriculturii. Numai în ultimele 15 zile au fost înființate 2 noi gospodării colective și 63 de întovărășiri agricole. De asemenea, au intrat în vechile gospodării colective încă 488 de familii.

In prezent, în întreaga regiune sînt 164 de gospodării colective, care cuprind 9.607 familii de țărani muncitori și 27.790 ha de teren arabil, și 1.318 întovărășiri agricole, cu 50.618 familii și 50.829 ha de teren arabil.

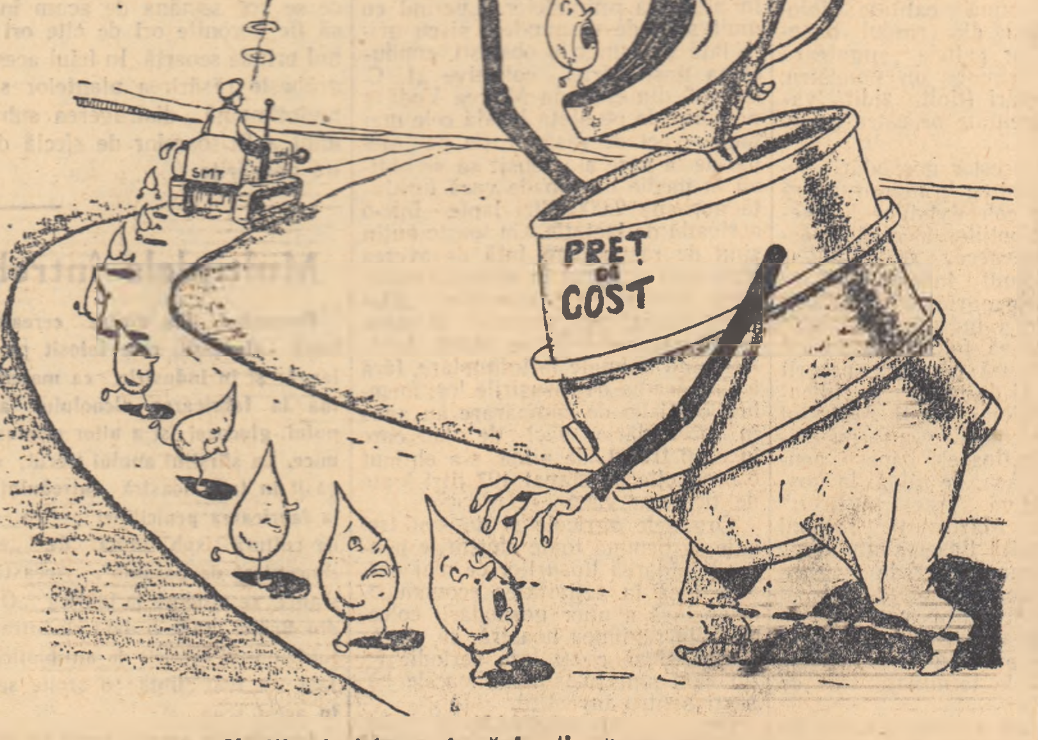
La semănatul porumbului

La gospodăria agricolă de stat Buzău, semănatul porumbului este în toi. In fotografie: tractoristul Firon Vasile din brigada a III-a de tractoare a gospodăriei, ajutat de Ion Lupașcu și Duca Aurel care mînuiesc semănătoarea, dau zor să termine de însămînțat suprafața ce le-a fost repartizată. Organizîndu-și bine munca, ei depășesc norma zilnică cu 25 la sută.

Picătură cu picătură...

In unele S.M.T.-uri fie din neatenție sau neglijență fie pur și simplu din nepăsare se irosesc însemnate cantități de carburanți, ceea ce face să crească peste măsură prețul de cost al lucrărilor.

Veniți micuților, voi mă faceți să cresc mare...

Primăvara pe ogoarele colectiviștilor din CASTRANOVA

Cînd am ajuns în fața porții mari de lemn deasupra căreia sta scris cu litere groase „G. A. C. 16 Februarie 1933", lumina dimineții începuse a împrăștia negurile. Am dat binețe unui bătrîn cu trupul puțintel — de bună seamă paznicul gospodăriei — care strîngea cu o greblă niște fire de fîn împrăștiate prin curtea gospodăriei. Mi-a răspuns blajin:

— Bună să-ți fie inima, tinere

Imediat m-a întrebat cine sînt, de unde vin și ce vînt m-aduce pe la ei. I-am răspuns pe scurt la întrebările puse. Apoi, bătrînul a scos din buzunar un plaivas cu vîrful tocit și cu litere mari, lăbărțate, mi-a scris numele pe fila îngălbenită a unui carnețel.

Rugîndu-l să mă ierte, i-am cerut bătrînului pentru o clipă carnețelul. Mi l-a dat însă după multe stăruințe. Am trecut cu privirea peste zecile de nume ale celor ce vizitaseră gospodăria în anul acesta. Erau acolo nume de activiști de partid și de stat, de gazetari, de țărani muncitori cu gospodării individuale. Numai un singur nume lipsea. Era acela pe care îl căutam și pentru care mă dusesem acolo: primăvara I-am înapoiat carnețelul. Oare primăvara să fi pătruns în colectivă fără ca moș Tudor să-i ceară legitimația? Nu-mi venea a crede. Cert este că ea se afla acolo. Dar cînd sosise?

La întrebarea aceasta, am căpătat răspuns de la Constantin Badea, președintele colectivei, care tocmai în acel moment ieșea pe poarta gospodăriei.

— Ei, tovarășe președinte, am auzit un zvon Se zice că la dumneavoastră în colectivă, primăvara a venit mai devreme decît în împrejurimi. E adevărat?

— Eu știu, e și nu e, mi-a răspuns el zîmbind. Gura lumii multe spune.

— Deci, zvonul care circulă nu e decît un simplu zvon, continuai eu să-l iscodesc.

— Dacă ar fi să socotim după cîte am făcut de la desprimăvărare, s-ar părea să fie adevărate cele auzite de dumneata. Dacă ținem seama, însă, de timpul de cînd am putut ieși la lucru în cîmp, ele nu sînt decît minciuni.

— Cum vine asta, bade Constantine? îl întrebai nedumerit

— Păi, ascultați, și-oți vedea cum.

Și Constantin Badea, dînd frîu liber vorbei, prinse a-mi povesti:

— Gospodăria noastră are o suprafață de 333 de hectare. E o întindere destul de mare pentru 102 familii, cu 182 de brațe de muncă și 19 atelaje. Anul acesta, după cîte știți, iarna ne-a smuls o bună parte din timpul de muncă în cîmp. Noi însă, n-am așteptat primăvara cu mîinile în sîn. Pînă să sosească, ne-am pregătit bine, pentru ca din prima zi bună de lucru să putem începe muncile cu toate forțele. Brigada de tractoare de la S.M.T. Zănoaga a venit la noi înainte de a se desprimăvăra și și-a pus la punct totul. Impreună cu mecanizatorii, am așteptat cu nerăbdare venirea primăverii și a zilelor frumoase. Și de abia la începutul lunii aprilie vremea a devenit favorabilă muncilor agricole. Atunci am ieșit la lucru cu toate forțele. O brigadă, cu o parte din cele 19 atelaje, a fost repartizată la boronitul celor 186 de hectare semănate cu grîu, lucernă și orz de toamnă. Echipa viticolă a început săpatul viței de vie, iar brigada de tractoare a pornit să facă arături de primăvară și să însămînțeze mazăre, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui. La sediul gospodăriei nu mai rămăseseră decît îngrijitorii de păsări, de porci și de albine. Ceilalți colectiviști erau la cîmp.

Munca s-a desfășurat cu deosebită însuflețire în toate sectoarele de producție ale colectivei. Fiecare om, avînd bine stabilit locul de muncă, știa ce și cît are de făcut. Dacă mi-ați cere cîteva nume de fruntași m-ați pune într-o mare încurcătură. N-aș ști pe care să-i aleg. Astăzi, brigada de tractoare însămînțează ultimele hectare cu porumb, iar echipa legumicolă înfige în brazdă cele din urmă fire de arpagic. In felul acesta, lucrările din campania agricolă de primăvară au fost terminate în gospodăria noastră cu o săptămînă înaintea datei prevăzute în planul nostru. Colectiviștii noștri, luîndu-se la întrecere cu timpul, au reușit să-și îndeplinească angajamentul luat: acela ca măreața sărbătoare a zilei de 1 Mai să-i găsească cu muncile de primăvară terminate. Iată de ce, tovarășe dragă, umblă vorba că la noi în colectivă primăvara ar fi venit mai devreme ca în alte locuri. Acum, rămîne ca dumneata să stabilești singur dacă acest lucru este adevărat sau nu.

Și spunîndu-mi acestea, Constantin Badea îmi scutură prietenește mîna și se urcă în grabă în camionul colectivei, care o porni vîrtej către cîmpuri, iscînd în urmă-i un nor de colb.

P. VOICULESCU

Principala noastră sarcină

Pînă la cel de al doilea Congres al partidului, în raza de activitate a S.M.T.-ului nostru existau doar 8 întovărășiri agricole și 5 gospodării colective, care dețineau, luate împreună, 3.135 ha de teren arabil.

Ca rezultat al intensificării muncii politice desfășurate de organele de partid și de stat de la începutul anului și pînă acum, în comunele și satele aflate în raza de activitate a stațiunii noastre au mai luat ființă încă 9 întovărășiri agricole, două gospodării colective, precum și numeroase asociații simple pentru cultivarea sfeclei de zahăr, tutunului și a altor plante care au condiții naturale deosebit de prielnice prin partea locului. In același timp, în gospodăriile colective și în întovărășirile agricole existente s-au înscris un mare număr de familii de țărani muncitori. In prezent, cele 17 întovărășiri agricole cuprind 1.165 de familii, care și-au unit 5.214 ha teren pentru a-l munci cu forțe unite, iar gospodăriile colective dețin 1.828 ha. In raza S.M.T.-ului nostru, nu mai există nici un sat sau comună în care să nu fie întovărășire agricolă ori gospodărie colectivă.

La obținerea acestor succese pe tărîmul transformării socialiste a satului, o însemnată contribuție au adus și lucrătorii din S.M.T.-ul nostru. Mecanizatorii și îndeosebi agronomii de sector au făcut parte din colectivele de agitație care au dus muncă de lămurire și convingere în rîndul țăranilor muncitori, au ajutat pe tehnicienii punctelor agricole la lucrările de comasare a terenurilor noilor cooperative agricole de producție etc.

Inginerii și tehnicienii S.M.T.-ului nostru s-au preocupat într-o mai mare măsură de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, dînd o atenție deosebită cooperativelor de producție agricole nou înființate, care n-au experiența necesară gospodăririi și organizării muncii în comun. In strînsă colaborare cu cei de la punctele agricole, ei au îndrumat îndeaproape întovărășirile agricole și gospodăriile colective în munca de pregătire a campaniei agricole din primăvara aceasta. Asa, bunăoară, datorită sprijinului tehnicienilor, întovărășirile agricole, atît cele vechi, cît și cele noi, și-au procurat prin schimb de la gospodăria de stat Malu, sămînța de porumb de elită din soiul I.C.A.R.-54.

Ca urmare a muncii de îndrumare desfășurată de tehnicienii S.M.T.-ului nostru și ai punctelor agricole, în fiecare sat și comună, la sediile școlilor elementare, au fost înființate pentru întovărășiți centre de instruire agrotehnică. Cu prilejul diferitelor adunări obștești, tehnicienii au arătat țăranilor muncitori ce importanță are pentru sporirea recoltei folosirea semințelor de plină putere de încolțire, bine aleasă și tratată, din soiurile cele mai productive. Ei au venit în sprijinul colectiviștilor și întovărășiților din satele și comunele situate în valea Ialomiței, îndrumîndu-i să facă pe terenurile joase, bazine de colectare și șanțuri de scurgere a apei de pe semănături și ogoare.

O preocupare principală a tehnicienilor noștri este sprijinirea întovărășirilor agricole și îndeosebi a celor de curînd înființate, în ce privește introducerea și extinderea unor forme de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor cît mai apropiate de cele existente în gospodăriile colective.

Folosind exemplul oferit de întovărășirile fruntașe din comuna Balaciu și Sărățeni, noi am reușit să convingem și pe membrii altor întovărășiri să execute în comun cele mai multe lucrări, să-și îmbunătățească felul de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor. In același timp, noi ducem o muncă susținută în rîndul întovărășiților, îndemnîndu-i să-și creeze și să-și sporească neîncetat fondul de bază. Așa, de pildă, în urma sprijinului acordat de S.M.T., membrii întovărășirii „Gheorghe Doja" din comuna Sărățeni au cultivat în comun 4 ha cu grădină, la irigarea căreia s-a folosit apa evacuată din orezărie. O parte din veniturile bănești realizate prin valorificarea produselor obținute din grădină au fost alocate la fondul obștesc. Cu ajutorul acestor venituri, întovărășirea și-a procurat 2 pompe de irigat, butoaie pentru păstrarea combustibilului, o semănătoare, precum și unele obiecte trebuincioase la munca din grădină. In acest an, membrii întovărășirii „Gheorghe Doja" nu numai că vor continua să cultive în comun diferite legume, dar vor înființa și o crescătorie și îngrășătorie de porci.

O mare atenție dăm noi și formelor simple de cooperare în producția agricolă. In aproape toate satele și comunele din raza stațiunii noastre, țăranii muncitori sînt vechi și pricepuți cultivatori de orez, sfeclă de zahăr și tutun. De aceea, noi am căutat și căutăm pe toate căile să-i convingem să-și unească forțele să cultive aceste plante în comun. Ca rezultat al muncii de lămurire, anul acesta au luat ființă pînă acum 9 asociații pentru cultura orezului, cu care S.M.T.-ul a contractat lucrări de pregătire a terenului, de irigat, treierat etc. De asemenea, de curînd, în comuna Munteni-Buzău a luat ființă o asociație pentru cultivarea sfeclei de zahăr, iar alta este în curs de înființare în comuna Sf. Gheorghe.

Creșterea continuă a sectorului socialist din raza noastră de activitate pune în fața noastră, a tuturor lucrătorilor din cadrul S.M.T.-ului, sarcina de a munci cu toate puterile pentru continua întărire și dezvoltare a cooperativelor agricole de producție existente și a celor înființate de curînd.

Ing. GHEORGHE CACIUC
agronom șef la S.M.T. Balaciu raionul Urziceni

In sprijinul campaniei de însămînțări

In aceste zile de efort general al oamenilor muncii de pe ogoare, numeroase cadre didactice de la Institutul agronomic din Timișoara părăsesc catedrele și laboratoarele pentru a veni în sprijinul campaniei de însămînțări.

Conf. univ. D. Spătaru, lectorul M. Marta și asistentul A. Igor au ținut cursuri profesionale cu inginerii agronomi din regiune. Cursurile de perfecționare cu inginerii zootehnicieni au avut loc în orașul Lugoj. Ele au fost ținute de prof. univ. Geza Marton, rectorul Institutului agronomic din Timișoara, prof. univ. Gluharschi și conf. univ. M. Maru.

In același timp, la sediul institutului s-au organizat 12 ședințe de instructaj pentru agricultorii din diferite comune ale regiunii.

In colaborare cu SRSC — filiala Timișoara, cadrele didactice ale institutului au făcut în luna martie aproape 300 de deplasări în comunele regiunii, ținînd peste 180 de conferințe cu scop de organizare de consfătuiri științifice cu membrii gospodăriilor agricole colective.

Institutul îndrumează și întocmește tematica cercurilor laboratoare ale gospodăriilor agricole colective din Jimbolia, Cărpiniș, Semlac, Cenad, Rovine, Biled, Ortișoara, Tigvanii și Liebling. In cadrul acestor case laborator, cadrele didactice universitare insistă îndeosebi asupra metodelor de obținere a semințelor hibride de porumb.

Aspecte din viața nouă a satelor noastre

Pentru apărarea sănătății țărănimii muncitoare

Cu ani în urmă, rar întîlneai în satele patriei noastre vreo școală elementară cu mai mult de două clase, un dispensar, case de naștere (în 1938, existau doar 2 case de naștere), etc. Inapoierea, neștiința de carte, mizeria, epidemiile — acesta era tabloul satului din vremea regimului burghezo-moșieresc.

Timpul cînd oamenii de la sate cădeau ca muștele loviți de boli, cînd femeile nășteau pe cîmp și cînd copiii erau lăsați pradă mortalității, a trecut. Astăzi, în statul democrat-popular, grija pentru nevoile oamenilor muncii este principala preocupare. La sate s-au construit și se construiesc mereu noi spitale, dispensare, case de naștere și alte instituții pentru ocrotirea sănătății. Datorită măsurilor luate de partid și guvern pentru apărarea sănătății țărănimii muncitoare, ofticoza, pelagra, sifilisul nu mai seceră azi zeci de mii de vieți. Din 1944 pînă azi, mortalitatea generală la sate a scăzut cu aproximativ 36 la sută, iar natalitatea a crescut cu 11 la sută. Mortalitatea infantilă la sate a scăzut în același timp cu aproape 50 la sută. Malaria, care dădea anual 100.000 de bolnavi, a fost aproape complet izgonită din satele noastre.

In fotografie: Dispensarul din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași, construit de curînd.

Locuințe pentru muncitorii din gospodăriile agricole de stat

Pe zi ce trece, muncitorii din gospodăriile agricole de stat se bucură de tot mai bune condiții de muncă și de viață. Prin grija statului democrat-popular, în anii din urmă s-au ridicat pentru ei numeroase locuințe moderne, înzestrate cu tot ce le este necesar.

In clișeu: Noul grup de locuințe date de curînd în folosința muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat Afumați, regiunea Craiova.

Biblioteci mobile la gospodăriile colective

Pentru a sprijini munca culturală din sectorul socialist al agriculturii, Biblioteca centrală a Regiunii Autonome Maghiare a organizat 10 biblioteci mobile cu cîte 40 de volume pe care le-a trimis caselor culturale din gospodăriile agricole colective din regiune. După o lună și jumătate, aceste biblioteci vor primi cărți noi, urmînd ca primul stoc să fie trimis în alte gospodării agricole colective.

Realizări îmbucurătoare în popularizarea cărții au și bibliotecile de casă din orașul Bacău. In numai două luni din acest an, cele 5 biblioteci de casă din localitate au înscris 780 de persoane care au citit peste 6.700 de cărți. Fruntașă este biblioteca nr. 3 a cărei responsabilă, A. Antochi, pe lîngă numărul mare de înscriși și de cărți difuzate, a organizat numeroase recenzii și lecturi.

De curînd au luat ființă și la Iași primele biblioteci de casă. Deși recent create, cele 10 biblioteci de casă din diferite cartiere ale orașului posedă peste 350 de volume, fiind frecventate de aproape 500 de persoane.

Un cămin cultural cu activitate rodnică

Căminul cultural din satul Piscu Rusului, comuna Dagîța, raionul Negrești, aduce o contribuție însemnată la buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară. Aci au fost ținute o serie de conferințe în legătură cu pregătirea și desfășurarea campaniei agricole de primăvară, ca de pildă, conferințele „Aplicarea metodelor înaintate la semănat", „Pregătirea și folosirea gunoiului de grajd", „Ce este metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat și cum se aplică ea", etc.

Conferințele ținute au avut un conținut bogat, ele fiind strîns legate de specificul satului. Meritul pentru acest lucru revine în primul rînd colectivului de conferențiari care este alcătuit din oameni pricepuți, ca de pildă tovarășa învățătoare Florica Gavrilescu, tehnicianul agronom Dan Spătărescu de la punctul agricol din comună și alții.

Ca mijloc de îndrumare și mobilizare a țăranilor muncitori în campania de primăvară, căminul cultural folosește organizarea de audiții colective la radio. Activitatea rodnică desfășurată de căminul cultural din satul Piscu Rusului se manifestă și în faptul că mulți dintre țăranii muncitori fruntași în campania de însămînțări, ca de pildă, Savu V. Constantin, Mardare Gheorghe și alții, sînt foști cursanți ai cercului agrotehnic ce a funcționat în perioada de iarnă în cadrul acestui cămin.

Merită de asemenea a fi subliniat faptul că mulți dintre țăranii muncitori, ca Savu Constantin, Bercu Matei, Mardare I. Vasile care sînt prieteni nedespărțiți ai căminului cultural au fost printre primii care au ieșit la însămînțat.

In prezent țăranii muncitori din satul Piscu Rusului au terminat însămînțările din urgența I și a II-a și dau bătălia ca în timpul cel mai scurt să termine în întregime toate însămînțările de primăvară.

Un aport însemnat a adus căminul cultural din acest sat la convingerea a numeroși țărani muncitori de a păși pe drumul agriculturii socialiste. Conferințele ținute la cămin, în care au fost prelucrate Directivele celui de al II-lea Congres al partidului, ca și alte acțiuni întreprinse, au ajutat ca în comuna Dagîța să existe azi 6 întovărășiri agricole, dintre care una în satul Piscu Rusului.

Ion Trifan
corespondent

Organizarea loturilor semincere pentru producerea de porumb hibrid în G.A.C.-urile din raionul Snagov

Este știut că sporirea producției la porumb, ca dealtfel și la celelalte culturi, depinde în mare măsură de folosirea la semănat a semințelor de bună calitate, din soiurile raionate. Din experiența fruntașilor recoltelor bogate din raionul nostru s-a constatat că prin folosirea semințelor hibride de porumb se pot obține sporuri de recoltă de 20—25 la sută față de producțiile ce se obțin prin folosirea semințelor obișnuite.

In raionul nostru producerea de semințe de porumb hibrid s-a început încă din primăvara anului trecut. Colectiviștii din comuna Corbeanca au organizat anul trecut, cu sprijinul tehnicienilor noștri, un lot semincer în suprafață de 2 ha pe care au semănat porumb din soiurile Dinte de Cal, I.C.A.R.-54 și Romînesc de Studina. Indrumați îndeaproape de tov. ing. Maria Condur, fosta șefă a punctului agricol și de tehnicianul agronom comunal Emilia Badea, colectiviștii au executat pe lotul semincer toate lucrările cerute de agrotehnică, reușind să obțină o producție de 1.800 kg de sămînță de porumb hibrid la hectar.

Experiența dobîndită anul trecut ne-a ajutat ca în acest an să extindem organizarea de loturi semincere pentru producerea semințel de porumb hibrid la încă 2 unități socialiste din raionul nostru: G.A.C. „Bela Breiner" din comuna Dascălu Creata și G.A.C. „8 Mai 1921" din comuna Lipia. De asemenea o importantă suprafață de teren de la gospodăria colectivă Corbeanca va fi destinată producerii de semințe de porumb hibrid. Pe această suprafață semănatul va fi făcut cu mașina în cuiburi dispuse în pătrat.

Inginerii și tehnicienii din cadrul secției noastre acordă o deosebită atenție organizării acestor loturi semincere. Ei i-au sfătuit pe colectiviști ca să marcheze rîndurile pe care va fi semănat porumb Romînesc de Studina (soi mamă) cu sămînță de cînepă pentru a putea identifica mai ușor rîndurile de la care urmează să se smulgă florile bărbătești. De asemenea ei au îndrumat pe colectiviști să aleagă și să pregătească bine terenul destinat loturilor semincere și să trateze întreaga cantitate de sămînță ce urmează a fi semănată cu substanțe fungicide în scopul prevenirii diferitelor boli. Din vreme au fost confecționate pîlniile din carton necesare executării polenizării artificiale.

De cîtva timp, solul a căpătat temperatura ce se cere pentru a se putea semăna porumbul. Pe loturile semincere s-a început semănatul. Inginerii și tehnicienii noștri vor acorda tot sprijinul pentru ca pe aceste loturi să fie făcute la timp și în condițiile cele mai bune toate lucrările cerute de agrotehnică.

Cantitatea de sămînță pe care o vom obține anul acesta de pe loturile semincere din raionul nostru ne va da posibilitatea să însămînțăm în primăvara anului 1957 în gospodării colective și întovărășiri agricole — o suprafață de cel puțin 350 ha cu semințe de porumb hibrid.

In afară de loturile semincere pentru producerea semințel de porumb hibrid, secția agricolă a raionului nostru a organizat în toamnă la G. A. C. Corbeanca un lot semincer pe o suprafață de 60 ha pentru obținerea de grîu de soiul A-15. Tot la această gospodărie a fost organizat un lot semincer pentru producerea de semințe de orz de toamnă din soiul Cenad-395. De asemenea, la G.A.C. Lipia, au fost organizate loturi semincere pentru producerea de grîu și de orz de toamnă de soi bun. Sămînța necesară pentru aceste loturi a fost procurată de la stațiunea experimentală a Institutului de cercetări agronomice din Țigănești.

In ceea ce privește sămînța de lucernă necesară pentru anul viitor, întreaga cantitate va fi obținută de pe loturile semincere organizate în gospodăriile colective și mai ales de pe loturile zootehnice ale comunelor raionului Snagov.

Ing. VINTILĂ NEGREANU

Să cunoaștem și să combatem dușmanii culturilor agricole

Gărgărița sfeclei de zahăr

Gărgărița sfeclei de zahăr este un gîndac lung de 12—16 mm, de culoare neagră. Pe corpul acoperit cu solzi cenușii-cafenii are două dungi negre. Capul se termină cu un cioc lățit (fig. 1).

Fiecare gărgăriță-femelă depune în luna mai la suprafața pămîntului, în jurul plantei, cîte 100 de ouă și chiar mai multe, din care ies larve (viermi). Acestea intră în pămînt, unde se hrănesc cu rădăcini de sfeclă sau de buruieni înrudite cu sfecla (lobodă, știr etc). Larvele cresc și apoi se transformă în păpuși (pupe), iar către toamnă se transformă în gărgărițe. Acestea din urmă rămîn în pămînt pînă-n primăvara următoare. Primăvara, gîndacii ies din pămînt în valuri, pe măsură ce temperatura solului se ridică. Apariția primelor gărgărițe se face atunci cînd solul se încălzește în jurul temperaturii de 8—10 grade. In momentul de față, gărgărițele au apărut în regiunile București, Constanța Timișoara.

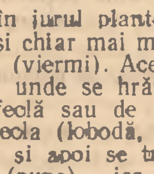

Fig. 1: Gărgărița sfeclei de zahăr (adult)

Gărgărițele se numără printre cei mai periculoși dușmani ai sfeclei de zahăr. Ele atacă plantele tinere, abia răsărite, și atunci cînd sînt în număr mare, pot să distrugă în cîteva zile semănătura în întregime, deoarece o singură gărgăriță distruge 8—9 plante pe zi.

Plantele mai viguroase suferă mai puțin de pe urma atacului de gărgărițe, de aceea e bine ca semănatul să se facă mai timpuriu. In primăvara acestui an însă, semănatul sfeclei s-a făcut în general cu întîrziere, iar în unele părți continuă și în momentul de față. Pentru a preîntîmpina totuși pagubele mari pe care le pot pricinui gărgărițele, este necesar ca terenurile însămînțate de curînd cu sfeclă cît și cele ce se vor semăna de acum înainte, să fie boronite ori de cîte ori terenul prinde scoarță. In felul acesta se grăbește răsărirea plantelor și se preîntîmpină distrugerea sub pămînt a firișoarelor de sfeclă de către gărgărițe.

Mijlocul cel mai eficace de luptă împotriva gărgărițelor sfeclei de zahăr este prăfuirea culturilor atacate cu hexacloran tip 3 % în cantitate de 30 de kg la hectar, sau arseniat de calciu, 12 kg la hectar.

După prăfuirea parcelei atacate gărgărițele caută să fugă de pe terenul otrăvit, trecînd pe parcelele vecine. Pentru a preîntîmpina acest lucru, este necesar ca parcelele atacate să fie izolate prin șanțuri adînci de 30 cm. și late de 20—25 cm. (fig. 2). Ele pot fi făcute cu multă ușurință cu ajutorul plugului, trăgîndu-se două brazde în același loc. Fundul șanțului trebuie de asemenea prăfuit cu hexacloran sau arseniat de calciu.

Fig. 2: Șanțuri de captare cu puțuri de captare din 10 în 10 m.

Intîlnind aceste șanțuri de captare, gărgărița cade în ele și vine astfel din nou în contact cu substanțele chimice. De data aceasta, nemaiputînd să fugă, moare. Șanțurile trebuie curățate cît mai des de gărgărițele căzute în ele.

Preparatele chimice necesare combaterii gărgăriței se pun la dispoziția cultivatorilor de sfeclă în mod gratuit pentru culturile contractate, prin secțiile agricole raionale și prin unitățile contractante. De asemenea, prin secțiile agricole raionale și punctele agricole se obțin spre folosire aparatura și mașinile de combatere necesare.

Pentru culturile necontractate, cum este sfecla furajeră, preparatele chimice se obțin prin secțiile agricole raionale sau punctele agricole, contra cost.

Ing. MIHAIL IONIȚĂ

Multiplele întrebuințări ale porumbului

Porumbul, una dintre cerealele de bază ale țării, este folosit pe scară largă și în industrie, ca materie primă la fabricarea alcoolului, amidonului, glucozei și a altor produse chimice. La sfîrșitul anului trecut, el și-a găsit în țara noastră întrebuințare și la fabricarea penicilinei — ca mediu de cultură sub formă de „extract concentrat de porumb". Această substanță se produce la fabrica „Orezul" din Brăila, unde o dată cu intrarea în funcțiune a fabricii de antibiotice din Iași a luat ființă o secție specială în acest scop

Inzestrarea acestei secții cu cel mai modern utilaj, deservit doar de 7 oameni pe schimb, permite filtrarea și concentrarea în vacuum a apelor acidulate de la fabricarea glucozei și amidonului, înainte considerate reziduri. La începutul activității sale, secția de extract concentrat de porumb a fabricii „Orezul" din Brăila asigura 60 la sută din necesarul fabricii de antibiotice de la Iași. Lună de lună producția a crescut. In cinstea zilei de 1 Mai, prin însușirea mai temeinică a procesului de producție, muncitorii au sporit capacitatea de producție, obținînd zilnic peste 2 tone de extract concentrat de porumb. In felul acesta se asigură întreaga cantitate de substanță necesară fabricii de antibiotice din Iași.

Mijloacele bănești pentru investiții ale gospodăriilor colective trebuie folosite cît mai chibzuit

Este știut că întreaga activitate economico-organizatorică a gospodăriilor colective în decursul unui an se desfășoară potrivit planului de producție. Pe baza planului anual de producție, gospodăriile colective își întocmesc și bugetul de venituri și cheltuieli. Acesta are rolul de a asigura finanțarea tuturor lucrărilor prevăzute în planul de producție, înzestrarea gospodăriei cu mijloacele necesare lărgirii activității sale economice. Prin buget se stabilește și venitul bănesc ce se va repartiza membrilor gospodăriei în raport cu zilele-muncă efectuate de fiecare.

O mare însemnătate pentru îndeplinirea planului de producție, pentru întărirea și lărgirea proprietății obștești și deci pentru creșterea necontenită a bunăstării colectiviștilor, o are justa folosire a mijloacelor bănești pentru investiții prevăzute în partea a doua a bugetului de venituri și cheltuieli. Realizarea investițiilor în gospodăriile colective se face în primul rînd pe baza fondurilor lor proprii afectate în acest scop. Cea mai importantă sursă de investiții o constituie partea din veniturile bănești repartizată pentru completarea fondului de bază (indivizibil). Partea bănească a fondului de bază este destinată pentru cumpărarea de utilaje agricole și animale de muncă și de producție, pentru materiale necesare construcțiilor și diverselor reparații, pentru plata muncitorilor angajați din afara gospodăriei colective, pentru lucrările de construcții etc.

Majoritatea gospodăriilor colective din regiunea noastră dau o deosebită atenție sporirii permanente a fondului de bază și folosirii lui juste în vederea creșterii și dezvoltării proprietății obștești.

Ca gospodării fruntașe care au făcut reținerile de 10—15 la sută pentru completarea și sporirea fondului de bază prevăzute de statutul-model, putem cita gospodăriile colective „I. L. Caragiale" din comuna Sfîlistraru, „Ștefan Plavăț" din comuna Rîmnicelu, raionul Brăila, „Steagul lui Lenin" din comuna Băleni, raionul Bujoru și altele.

Statutul-model al gospodăriilor colective prevede că din veniturile bănești realizate, gospodăria trebuie să-și îndeplinească îndatoririle față de stat, să-și acopere cheltuielile de producție, să rețină sumele destinate diferitelor fonduri obștești iar restul să-l împartă membrilor în contul zilelor-muncă efectuate. Gospodăriile colective nu au dreptul — decît în cazuri excepționale și numai cu aprobarea adunării generale — să cheltuiască pentru investiții mai mult de 10—15 la sută din totalul veniturilor bănești realizate, spre a nu se micșora sumele ce trebuie împărțite la zile-muncă.

Experiența multor gospodării colective din regiunea noastră dovedește că acordarea de avansuri în bani de mai multe ori pe an constituie un mijloc eficace de cointeresare și mobilizare a tuturor colectiviștilor la munca obștească. Cu toate acestea, unele gospodării, ca de pildă „Gh. Doja" din satul Plevna, „11 Iunie 1948" din comuna Măstăcani, raionul Bujoru, au reținut pentru investiții în cursul anului 1955 peste 20 la sută din veniturile bănești realizate. Sînt însă și gospodării colective, ce-i drept, puține la număr, care deși au realizat însemnate venituri bănești, au reținut mai puțin decît prevede statutul, iar altele n-au reținut nimic pentru completarea fondului indivizibil. Asa s-au petrecut lucrurile la gospodăriile colective din comunele Stoicani și Fîrțănești din raionul Bujoru.

Pentru întărirea și lărgirea proprietății obștești, gospodăriile colective folosesc — în afară de mijloacele bănești proprii, provenite din valorificarea unei părți din producția obținută — și creditele acordate de stat, credite pe termen scurt, pentru nevoile curente ale producției și credite pe termen lung, pentru nevoile de investiții.

Creditele acordate de stat gospodăriilor colective nu pot fi folosite decît pentru scopurile pentru care au fost acordate, asa cum este stabilit prin contractul de împrumut. Creditele pe termen lung permit gospodăriilor colective ca pe de o parte să-și dezvolte economia lor într-un ritm mai rapid decît le-ar permite mijloacele proprii, iar pe de altă parte, le dă posibilitatea să efectueze investițiile chiar de la începutul anului, cînd ele încă nu realizează venituri bănești importante. Ajutorul acordat de stat trebuie însă folosit în mod gospodăresc, chibzuit și completat prin valorificarea resurselor materiale și de muncă proprii, fiindcă numai în acest fel se asigură creșterea rapidă a proprietății obștești. De aceea, la planificarea mijloacelor pentru investiții, atît în ce privește fondurile proprii cît și creditele acordate de stat, trebuie să se țină seama de necesitățile reale ale producției gospodăriei, de puterea ei economică, de posibilitățile ei de dezvoltare și de rambursare a creditelor. Gospodăriile mici și în special cele nou înființate trebuie să-și facă construcții obștești pe măsura puterii lor economice de acum și în așa fel încît acestea să poată fi mărite atunci cînd puterea lor economică va crește, adică atunci cînd animalele se vor înmulți, iar magaziile și pătulele se vor dovedi prea mici față de cantitatea de produse obținută.

Folosindu-se just creditele pentru construcții și mijloacele proprii destinate în acest scop, numărul construcțiilor obștești în gospodăriile colective din regiunea noastră a crescut simțitor. Numai în anul 1955 s-au executat construcții a căror valoare reprezintă 33 la sută din valoarea totală a construcțiilor existente în gospodăriile colective. Rezultate deosebit de bune în acest sens a obținut gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Golășei, raionul Insurăței, care are în prezent 4 graiduri, 6 magazii, 3 remize, un saivan pentru oi, 2 maternități pentru scroafe etc., precum și gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Smulți, raionul Bujoru, care și-a construit 5 graiduri, 4 magazii, 4 pătule, un saivan și altele. Merită să subliniem că în această gospodărie colectivă, la executarea construcțiilor obștești s-a folosit în cea mai mare parte munca personală a colectiviștilor. Anul trecut, datorită folosirii muncii colectiviștilor la executarea construcțiilor, gospodăria a realizat economii la ridicarea construcțiilor în valoare de peste 180.000 lei. In regiunea noastră există gospodării colective cum sînt „Grivița Roșie" din comuna Insurăței și „7 Noiembrie" din comuna Cerna, raionul Măcin, care prin valorificarea unor resurse locale și-au asigurat varul, cărămida și țigla necesare construcțiilor. Multe gospodării colective execută construcții de bună calitate folosind specialiști din rîndul membrilor lor, iar altele angajează din afară numai un maistru, o serie de lucrări (lipit, zidit, văruit) fiind executate de către colectiviști.

Experiența acestor gospodării dovedește că folosirea în mare măsură a contribuției colectiviștilor la executarea construcțiilor face să crească averea obștească, realizîndu-se totodată economii însemnate. De aceea, organele agricole și de stat au datoria de a îndruma gospodăriile colective să folosească în cît mai mare măsură resursele proprii de materiale și de muncă la ridicarea construcțiilor obștești. Mai sînt și gospodării colective care nu utilizează just mijloacele bănești pentru investiții. Asa, de pildă, la gospodăria colectivă „Tractorul Roșu" din comuna Mărtinești, raionul Focșani, datorită lipsei simțului de răspundere manifestat de vechea conducere a gospodăriei, s-au făcut cheltuieli de investiții mari și fără rezultate satisfăcătoare. Astfel, unele lucrări începute au rămas neterminate, iar cele terminate sînt de proastă calitate.

Un alt obiect al investițiilor în gospodăriile colective îl constituie procurarea de animale de muncă și de producție și îndeosebi procurarea de reproducători de rasă, animale de reproducție, păsări, stupi de albine etc. Și în această privință gospodăriile colective trebuie să dea o mare atenție folosirii mijloacelor bănești. Atît gospodăriile noi cît și cele vechi care și-au planificat cumpărarea de animale trebuie să le procure nu la sfîrșitul anului ci la început, pentru ca din primul an chiar, să poată realiza venituri de pe urma creșterii lor. In felul acesta creditele contractate pentru procurarea animalelor vor putea fi rambursate mai repede și cu eforturi mai mici.

La achiziționarea animalelor, organele zooveterinare de specialitate sînt obligate să dea tot sprijinul gospodăriilor colective, îndrumîndu-le să cumpere animale de rasă de mare productivitate. Pentru ca mijloacele bănești destinate acestor investiții să fie folosite cît mai chibzuit, conducerile gospodăriilor colective trebuie să formeze comisii compuse din colectiviști pricepuți în alegerea animalelor. Lucrînd cu mult simț de răspundere și cu grijă față de bunurile obștești, conducerea gospodăriei colective „I. C. Frimu" din comuna Mircea Vodă a procurat de pe piața locală cele mai bune vaci de rasă roșie de stepă, de la care s-a reușit să se obțină în medie pe cap de vacă furajată aproape 2.000 litri lapte într-o perioadă de lactație. Cu foarte puțin simț de răspundere față de averea obștească a lucrat în schimb conducerea gospodăriei colective „Flamura Roșie" din comuna Brateșu Vechi, raionul Filimon Sîrbu. Achiziționînd animale la întîmplare, fără a ține seama de însușirile lor, membrii comisiei de cumpărare au adus în gospodărie vaci de la care în anul trecut, de pildă, s-a obținut o producție de numai 407 litri lapte de fiecare vacă.

Organele agricole și de stat trebuie să depună toate eforturile pentru lichidarea lipsurilor ce mai dăinuie încă în activitatea economico-financiară a unor gospodării colective din regiunea noastră, să urmărească și să controleze periodic felul cum sînt folosite mijloacele bănești pentru investiții.

I. BEZMAN
contabil șef din Direcția agricolă regională Galați

Ce împiedică desfăşurarea normală a muncilor agricole

Timpul pierdut prin deplasări în gol

S.M.T. Valea lui Mihai deserveşte multe gospodării colective, întovărăşiri agricole şi un mare număr de ţărani muncitori individuali din raionul Săcuieni. Condiţiile prielnice de climă au permis ca muncile de primăvară să poată începe în raza acestui S.M.T. încă de la 1 aprilie. Volumul de lucrări executate de către mecanizatorii S.M.T.-ului Valea lui Mihai nu este însă pe măsura capacităţii utilajului. Viteza zilnică de lucru pe staţiune se realizează în proporţie de abia 60 — 70 la sută.

In activitatea acestui S.M.T. se resimt puternic urmările lipsurilor şi deficienţelor din perioada pregătirii campaniei de primăvară. In lunile de iarnă, colectivul S.M.T-ului n-a luptat pentru acoperirea întregii sarcini de producţie prin contractarea de lucrări. Neavînd asigurat din timp terenul necesar de lucru, unele tractoare sînt nevoite să piardă prin deplasările făcute în gol sute de ore, consumînd fără folos însemnate cantităţi de combustibil. Conducerea staţiunii (director Keller Rudolf, inginer şef Balog M) au lăsat acţiunea de contractări numai pe seama pontatorilor-alimentatori care au îndeplinit această sarcină mai mult formal, fără a căuta să-i convingă pe ţăranii muncitori să-şi unească în tarlale ogoarele învecinate spre a putea folosi cu spor maşinile S.M.T-ului.

Fiind reparate de mîntuială şi prost întreţinute, unele tractoare se defectează des pe brazdă, încetîndu-şi lucrul zile întregi. Staţiunea nu are nici pînă în prezent un atelier mobil, deşi pe autocamionul S.M.T-ului ar putea fi amenajat un astfel de atelier. Din această cauză defecţiunile tehnice ivite la tractor nu pot fi înlăturate operativ. La brigada a V-a, de pildă, din 6 tractoare, două stau defecte încă de la începutul campaniei.

La S.M.T. Valea lui Mihai mecanizatorii nu sînt antrenaţi în întrecere, iar metodele înaintate de lucru folosite de către brigăzile şi tractoriştii fruntaşi nu sînt răspîndite şi generalizate. Nimeni din staţiune nu s-a gîndit încă să popularizeze succesele brigăzii a IV-a de pildă, care terminînd înainte de termen lucrările la gospodăria colectivă din Otomani, şi-a realizat planul în proporţie de 85 la sută

Antal Gecse
corespondent

Lipsa de îndrumare şi control

După felul cum îţi vorbeşte tovarăşul Constantin Todiraşcu, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Adjudul Vechi, despre mersul lucrărilor agricole de primăvară ai impresia că aici totul e în regulă, că nu-i nici un motiv de îngrijorare. Realitatea este însă cu totul alta. La Adjudul Vechi într-un interval de 7 zile bune de lucru au fost însămînţate abia 49 ha. Dacă însămînţările vor continua să se desfăşoare în acelaşi ritm, există pericolul ca aceste lucrări să fie terminate abia la jumătatea lunii mai şi nu la 5 mai după cum s-a planificat. Trebuie arătat că în această comună există toate condiţiile pentru ca muncile de primăvară să se poată face repede şi bine. Terenurile ce urmează a fi însămînţate s-au zvîntat în cea mai mare parte, iar în comună se găseşte un mare număr de atelaje. O parte din ţăranii muncitori însă nu folosesc din plin orice ceas din timpul prielnic. Ei tărăgănează începerea semănatului, aşteptînd să audă mai întîi cucul cîntînd sau să înflorească diferite buruieni. Deşi aceste obiceiuri învechite şi dăunătoare sînt bine cunoscute de către tovarăşii din comitetul executiv al sfatului popular, aceştia n-au făcut totul pentru a lămuri şi convinge pe producătorii agricoli că este în interesul lor să execute însămînţările cît mai devreme, în cadrul epocii optime stabilite pe plan local.

Muncile agricole de primăvară se desfăşoară neîngăduit de încet şi în celelalte comune din cuprinsul raionului. Din situaţia existentă la secţia agricolă raională reiese că pe întreg raionul Adjud pînă spre sfîrşitul celei de a doua decade a lunii aprilie, au fost însămînţate doar 4,6 la sută din suprafeţele planificate, iar arături de primăvară s-au făcut în procent de abia 2 la sută.

Care sînt cauzele întîrzierii muncilor agricole de primăvară în raionul Adjud?

Organele de stat şi agricole din raionul Adjud, spre deosebire de anul trecut, anul acesta muncesc cu mai multă rîvnă pentru lărgirea şi întărirea sectorului socialist al agriculturii. Faptul acesta este îmbucurător. Munca pentru cooperativizarea agriculturii nu trebuie să ducă nicidecum la neglijarea muncilor agricole la zi, la slăbirea îndrumării şi controlului executării lor. Sarcinile privind dezvoltarea agriculturii pot şi trebuie strîns împletite. Nu s-ar putea spune că sfatul popular al acestui raion n-a luat măsuri organizatorice în legătură cu buna desfăşurare a campaniei de primăvară. Numai că ele au rămas în mare parte doar pe hîrtie.

La fel au procedat şi unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale. Bunăoară, în comuna Ruginești (preşedinte Pietea Radu) s-a întocmit un plan de organizare a campaniei, foarte bun de altfel, s-a ţinut şedinţă cu deputaţii şi cu salariaţii sfatului, s-au trasat sarcini pentru mobilizarea ţăranilor muncitori la însămînţări etc. Aceste măsuri însă n-au dat rezultate bune, deoarece comitetul executiv nu a controlat şi îndrumat îndeajuns munca deputaţilor din circumscripţiile electorale şi a punctului agricol. Nefiind mobilizaţi şi îndrumaţi în suficientă măsură, ţăranii muncitori din această comună şi-au concentrat aproape toate forţele la executarea muncilor din vii, neglijînd cu totul arăturile şi însămînţările. Din această cauză în decurs de 7 zile bune de muncă în comuna Ruginești nu s-au putut însămînţa decît 60 de hectare.

In raionul Adjud există condiţii pentru ca însămînţările să fie executate într-un timp scurt. In acest scop este necesar ca toate forţele de muncă existente în raion să fie folosite la arături şi însămînţări cu întreaga lor capacitate de lucru în fiecare zi, în fiecare ceas din timpul prielnic.

GH. ROŞU

Urmările reparaţiilor făcute de mîntuială

Unele tractoare de la S.M.T. Cogealac au fost prost reparate de către Centrul mecanic Constanţa. Ca urmare, ele s-au defectat pe brazdă după 2-3 zile. S.M.T.-ul a semnalat acest caz Centrului mecanic, cerîndu-i să trimită specialişti pentru a înlătura defecţiunile ivite. Specialistul trimis de centru s-a mulţumit doar să constate deficienţele şi să dea „sfaturi".

TRACTORUL:
— Stau stricat de-o săptămînă
Şi de-aceea-s tare trist.
Aşteptînd, de la Constanţa,
Să vină un specialist.

SPECIALISTUL:
— Nu pricep nici eu ce are,
Insă am să dau un „sfat"
Şi plec iarăşi la Constanţa
Bucuros că m-am... plimbat.

Dezorganizarea şi nepăsarea

Brigada a 14-a de tractoare de la S.M.T. Bujoru, regiunea Galaţi, a plecat din staţiune la cîmp fără semănători şi fără polidiscuri. Din această cauză, 70 ha de teren arate acum două săptămîni la întovărăşirea agricolă din comuna Balinteşti, raionul Bereşti, stau neînsămînţate.

TARLAUA:
— M-au arat de zece zile
Şi m-au lăsat negrăpată,
Iar eu în căldura asta,
Mă usuc ne-nsămînţată.

PREŞEDINTELE INTOVĂRĂŞIRII:
— Ei, în loc să-şi uite-acolo
Neglijenţa, nepăsarea,
Delăsarea lor în muncă,
Au uitat — semănătoarea.

Viticultorii în întrecere

Intrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai a dat un puternic avînt în muncă colectivului de la gospodăria agricolă de stat „Gheorghe Coşbuc" din Mediaş. In toate sectoarele de activitate ale gospodăriei se obţin succese însemnate. In sectorul pomiviticol, de pildă, pînă la data de 24 aprilie a fost dezgropată viţa de vie de pe toate cele 332 ha, iar pe 200 de ha a fost cercuită şi tăiată; în livadă s-au făcut tăieri la aproape 6.500 pomi.

Dornici să obţină alte noi succese în muncă în cinstea lui 1 Mai, muncitorii acestei gospodării au hotărît ca ziua de 23 aprilie să fie socotită o zi record, atît în acţiunea de tăieri la vie cît şi în livadă. Hotărîrea luată a trezit mult interes în rîndurile tuturor muncitorilor. Mulţi dintre ei s-au angajat să-şi depăşească cu mult normele planificate

— Astăzi, am să tai nu 450 butuci de vie cît este norma, ci 600, şi-au luat angajamentul Ion Hein şi Reghina Klat, amîndoi fruntaşi pe gospodărie

Angajamente asemănătoare puteau fi auzite şi de la alţi muncitori

...Ziua socotită record a trecut pe nesimţite. Seara, la centrul gospodăriei, tov. Alexandru Prică, inginerul şef, împreună cu unii brigadieri şi şefi de echipă făceau socoteala rezultatelor obţinute în aceeaşi zi.

— Reghina Klat şi Ion Hein au tăiat cîte 700 de butuci vie în loc de 450 cît prevedea norma. In total, numai astăzi s-a tăiat via de pe o suprafaţă de 32 ha; au fost de asemenea curăţiţi circa 500 de pomi. Dacă şi în zilele următoare treburile vor merge tot aşa de bine, sîntem siguri că în 3—4 zile terminăm tăiatul viei şi curăţitul pomilor de pe întreaga suprafaţă a gospodăriei, spunea celor de faţă tov. inginer Al. Prică.

Gh. B.

Loturi experimentale pe lîngă şcolile comunale

Elevii şcolilor din comunele Andrieşeni, raionul Vlădeni, Valea Seacă, raionul Paşcani, şi ai altor şcoli din regiunea Iaşi obţin rezultate bune la ştiinţele naturii datorită activităţii practice pe loturile experimentale. Şcoala de 7 ani din comuna N. Bălcescu, raionul Hîrlău, are un lot experimental model. Aici, elevii învaţă să cultive culturi păioase, prăşitoare, legume, pomi fructiferi, viţă de vie etc.

Activitatea pe loturile experimentale serveşte drept exemplu părinţilor elevilor. Anul trecut, zeci de ţărani muncitori din comuna Dagiţa au semănat porumbul în cuiburi aşezate în pătrat aşa cum au procedat copiii lor pe lotul experimental.

Şcolile de 7 ani din comunele Hălăuceşti şi Valea Seacă, raionul Paşcani, precum şi alte 42 de şcoli din regiunea Iaşi îşi procură legumele şi zarzavaturile pentru cantinele internatelor din recoltele loturilor experimentale.

Pe lîngă cele peste 400 de şcoli din regiunea Iaşi care au cultivat anul trecut loturi experimentale, în primăvara aceasta alte 56 de şcoli vor amenaja loturi asemănătoare.

Noi plantaţii de pomi fructiferi

In timp ce pe pieţele oraşelor se desfac încă fructe din anul trecut, pomicultorii fac noi plantaţii de pomi fructiferi şi execută diferite lucrări de îngrijire a livezilor. In primăvara aceasta se plantează peste 1.500.000 de pomi, din care o mare parte în masiv. Faţă de anii trecuţi creşte şi numărul de pomi plantaţi în grădini sau de-a lungul căilor de comunicaţie. In regiunile Timişoara, Cluj, Baia Mare, Hunedoara, Ploeşti şi altele au şi fost înregistrate succese în plantările de primăvară.

Creşterea suprafeţelor livezilor, în special prin plantările noi de meri, peri, gutui, caişi şi alte specii, face ca an de an noi livezi să intre pe rod. Anul acesta vor rodi pentru prima dată aproape 600.000 de pomi fructiferi.

Cînd este bine să tundem oile cu lînă fină

In ultimii ani, în ţara noastră, tunderea oilor cu lînă fină s-a efectuat de obicei în cursul lunii iunie şi uneori chiar la începutul lunii iulie.

Din observaţiile făcute pînă acum, în legătură cu stabilirea timpului pentru executarea tunsului la oile cu lînă fină, rezultă că în organismul oilor netunse în perioada caldă de la sfîrşitul primăverii au loc puternice modificări. Aceste modificări se manifestă prin accelerarea pulsului şi a frecvenţei respiraţiei şi prin ridicarea temperaturii corporale a animalelor. Aşa, bunăoară, s-a constatat că în perioada lunilor mai şi iunie, la oile din rasa Merinos de Transilvania existente în regiunile Cluj şi Dobrogea, din cauza căldurii şi a faptului că nu au fost tunse, pulsul s-a accelerat cu 10—20 la sută mai mult faţă de cel normal, numărul respiraţiilor s-a dublat şi chiar triplat, ajungind uneori la 150—180 de respiraţii pe minut. In zilele călduroase, oile netunse nu pasc, caută mereu umbră, se string una în alta şi resping mielul care caută să sugă.

Urmărindu-se modul în care este influenţat organismul oilor de căldura mare din zilele de vară (de la începutul lunii iunie), înainte de tuns, precum şi după tuns, s-a constatat că media contracţiilor cardiace (a bătăilor inimii) la oile Merinos transilvănean, stabilită în interval de un an, a fost de 74 pe minut; la oile netunse, această medie s-a ridicat în luna iunie la 87 de bătăi pe minut, iar după tuns, media a scăzut la 74 de bătăi pe minut. Numărul mişcărilor respiratorii la oile netunse este foarte mare, stabilindu-se la oile de la G.A.S. Zalău 104 respiraţii în medie pe minut, iar la oile Merinos de Caucaz şi Stavropol de la I.C.Z. Palas, regiunea Constanţa, 124 de respiraţii pe minut. După tuns, ritmul respiraţiei la oi s-a rărit, astfel că media la oile de la G.A.S. Zalău a fost de 31 de respiraţii pe minut, iar la oile de la I.C.Z. Palas, de 52 de respiraţii pe minut. După tuns, se constată că oile sînt mai liniştite, pasc bine şi se odihnesc noaptea.

Iată, dar, pentru ce tunderea oilor cu lînă fină trebuie făcută în luna mai, după ce timpul s-a încălzit, astfel încît animalele să nu răcească în nopţile răcoroase sau din cauza vîntului şi ploilor.

Ţinîndu-se seamă de starea timpului din acest an, se recomandă ca tunderea oilor cu lînă fină să se facă între 20—30 mai, atunci cînd temperatura medie a zilei va fi de 16—17 grade. Dacă după tunderea oilor urmează nopţi reci sau dacă timpul va fi ploios, oile vor fi adăpostite în saivane, pentru a fi ferite de răceală.

FRANCISC POPESCU
Institutul de cercetări zootehnice

Cum reuşesc să obţin o producţie sporită de lapte

Meseria de mulgătoare nu o practic decît de doi ani, dar pot spune că în acest răstimp am îndrăgit-o şi m-am preocupat în mod serios să mi-o însuşesc cît mai bine. La îmbogăţirea cunoştinţelor mele profesionale a contribuit în mare măsură faptul că am urmat cu regularitate cursul de calificare din gospodărie. In plus am fost ajutată şi de mulgătoarea fruntaşă Clementina Stoian decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a.

Ca urmare a respectării regulilor de hrănire şi îngrijire a animalelor, anul trecut am reuşit să obţin de la grupa de vaci pe care am avut-o în primire o producţie de lapte cu 16 la sută peste plan, iar pe primul trimestru al acestui an planul de producţie la lapte de vacă l-am realizat în proporţie de 129 la sută.

Incepînd cu anul acesta, în gospodăria noastră a luat fiinţă un centru de selecţie pentru rasa de vaci „Roşie de lapte". Unul din loturile de selecţie mi-a fost încredinţat în îngrijire. In legătură cu aceasta, trebuie să spun că o parte din vacile lotului de selecţie şi care dau cele mai mari producţii de lapte sînt tocmai acelea pe care le-am avut în grijă şi în anii trecuţi.

Un rol deosebit în realizarea şi depăşirea planului la lapte îl are faptul că eu ţin o evidenţă strictă a montei şi fătărilor. Monta vacilor se face repetat. In felul acesta nici una din vaci nu rămîne stearpă. Intărcatul vacilor gestante îl fac cu 60—70 de zile înainte de fătare dîndu-le în această perioadă o hrană cît mai bună. Astfel, vacile primesc zilnic în hrană cîte 1,200 kg tărîţe, 1,200 kg şroturi, 0,600 kg urluială de porumb, afară de cantităţile de fîn de lucernă, sfeclă furajeră şi porumb însilozat care formează raţia de întreţinere a lor. Pe măsură ce se apropie data fătării măresc cantitatea de fîn în raţie şi micşorez cantitatea de sfeclă, iar porumbul însilozat îl scot în întregime din hrană cu 3 săptămîni înainte de fătare.

Pentru sporirea productivităţii vacilor pot spune că un rol hotărîtor îl are felul de hrănire. In perioada de stabulaţie, raţia zilnică a unei vaci se compune din 3 kg fîn de lucernă, 12 kg de sfeclă furajeră, 7 kg porumb însilozat (raţia de întreţinere), iar pentru fiecare litru de lapte dăm în plus cîte 0,5 kg sfeclă, 0,5 kg porumb siloz, 0,1 kg lucernă, 0,2 kg paie de ovăz, 0,1 kg şroturi, 0,1 kg tărîţe şi 0,05 kg porumb urluit. Fiecare vacă mai primeşte zilnic şi 50—60 gr. făină de scoici. Administrarea hranei se face în trei tainuri. In afară de producţia totală de lapte trebuie dată atenţie şi procentului de grăsime. Am constatat în această privinţă că unele vaci cu producţie mare nu aveau laptele destul de gras. Urmînd sfatul inginerului zootehnist al gospodăriei, tov. Roman Stoica, am înlocuit o parte din sfecla furajeră cu porumb de siloz şi anume: pentru 1 kg de sfeclă, 0,6 kg porumb de siloz. Procedînd astfel am constatat că într-adevăr procentul de grăsime al laptelui a crescut.

In perioada verii, baza în alimentaţia zilnică a vacilor o formează nutreţurile verzi, iar concentratele se reduc la o treime.

Experienţa ne-a dovedit şi de data aceasta că vacile nu trebuie să primească în hrană mereu aceleaşi nutreţuri pentru că la un moment dat ele se satură şi nu le mai consumă cu aceeaşi poftă. Bunăoară, anul trecut, vacile au primit ca masă verde numai lucernă cosită sau păşunată. Spre sfîrşitul verii, timp de 10 zile, animalelor li s-a mai dat pe lîngă lucernă şi iarbă de Sudan cosită. S-a observat atunci că producţia de lapte a vacilor a crescut cu aproape 1 litru faţă de producţia obţinută mai înainte. Ca urmare anul acesta, pe lîngă lucerna cosită şi administrată vacilor la graid, noi le vom da în raţie şi iarbă de Sudan cosită.

Pentru hrana vacilor, de mare însemnătate este folosirea porumbului însilozat care este consumat cu plăcere de animale. In plus, el este şi un nutreţ hrănitor şi mai ales ieftin, fapt care contribuie la scăderea preţului de cost.

Un lucru de care eu ţin întotdeauna seama, este acela de a nu lăsa vacile să sufere de sete, deoarece aceasta duce la micşorarea producţiei lor de lapte. In timpul iernii le adăp de trei ori pe zi, iar vara am grijă ca în permanenţă ighiabul de adăpare din padoc să fie plin cu apă proaspătă, astfel încît vacile să poată bea ori de cîte ori simt nevoia.

Acum voi arăta şi felul în care mulg vacile. După părerea mea nu e bine să se aplice şablon o metodă sau alta de muls aşa cum ţind să facă unii mulgători. Cînd execut mulsul vacilor eu am în vedere firea fiecărei vaci în parte, forma şi lungimea sfîrcurilor, dacă vaca sloboade mai greu sau mai uşor laptele etc. Ţinînd seama de toate acestea, eu execut mulsul în cruce numai la 4 din cele 13 vaci pe care le îngrijesc, iar la celelalte aplic mulsul în linie. La vaca Mercurica, fiindcă sfîrcurile din spate sînt scurte şi tari, aplic metoda mulsului cu două degete, iar la celelalte două sfîrcuri din faţă fac mulsul cu mîna plină. Totdeauna însă masez ugerul de sus în jos înainte, în timpul şi la sfîrşitul mulsului.

In afară de cele spuse pînă acum, mai trebuie să arăt că pentru a obţine o producţie mare de lapte este de mare importanţă să ţinem vacile într-o perfectă stare de curăţenie. Eu ţesăl şi perii fiecare animal de două, trei ori pe zi, iar aşternutul îl schimb ori de cîte ori este nevoie. In felul acesta vacile se simt mai bine, mănîncă mai cu poftă şi dau lapte mai mult.

O problemă asupra căreia vreau să mă opresc îndeosebi este aceea a preţului de cost al laptelui. Este important să obţinem producţii mari dar întrebarea care trebuie să ne frămînte pe fiecare este: Cît costă produsul respectiv? Numai luptînd în permanenţă pentru realizarea unui produs ieftin putem să spunem că ne-am făcut datoria. Altfel nu sîntem buni gospodari. Multe depind de noi mulgătorii: metoda de hrănire, îngrijirea animalelor, evidenta montei şi fătărilor şi altele. Noi purtăm o mare răspundere. Şi trebuie spus că în această privinţă sînt multe lipsuri. Mai ales în ceea ce priveşte pregătirea profesională şi educarea mulgătorilor în spiritul dragostei faţă de meserie şi a disciplinei în muncă. Dar totodată, trebuie spus că nu depinde totul de noi. In gospodăria noastră se pot face multe pentru ca munca depusă de noi să fie mai spornică. Să luăm de pildă mecanizarea. Se poate introduce adăpatul automat în graid, se poate mecaniza transportul furajelor la graid; pregătirea furajelor de asemenea se poate face cu ajutorul maşinilor. De asemenea, cred că trebuie să se dea mai mare atenţie în gospodăria noastră la obţinerea unor furaje valoroase, de mare productivitate şi mai ales ieftine. Căci preţul de cost al laptelui este în mare măsură hotărît de preţul furajelor.

Desigur că n-am vorbit despre toate posibilităţile de sporire a productivităţii animalelor şi a scăderii preţului de cost. Mai sînt şi alte căi. Dar dacă se vor analiza de către conducerea gospodăriei noastre toate aceste posibilităţi sînt sigură că planul general al producţiei de lapte pe gospodărie va fi depăşit, iar eu voi putea să-mi îndeplinesc angajamentul de a obţine în acest an de la grupul de vaci pe care-l îngrijesc o producţie de 2.900 litri în medie, faţă de 2.490 litri planificaţi.

PANA VASILICA
îngrijitoare de vaci la G.A.S. Chirnogi, regiunea Bucureşti

Importanţa combaterii eroziunii solului pentru creşterea producţiei agricole

Stingerea ogaşelor şi ravenelor prin lucrări simple

Eroziunea de adîncime s-a declanşat în multe locuri în ţară, iar ogaşele şi ravenele ce s-au format cresc în fiecare an. Măsurile ce trebuie luate şi lucrările necesare pentru a opri eroziunea şi a folosi terenurile degradate au un caracter complex.

FIG. 1
Amplasarea şanţurilor şi diguleţelor la vîrful ogaşelor şi ravenelor.

Primele măsuri ce pot fi luate au scopul de a împiedica apa care se scurge sub formă de şuvoi să intre direct în ogaş.

Primele lucrări tehnice sînt şanţurile şi diguleţele construite în partea de teren de lîngă vîrful ogaşului. Şanţurile şi diguleţele se amplasează aşa cum se vede în fig. nr. 1. Primul rînd se aşează la distanţa de 10-15 m de la obîrşia ogaşului sau ravenei. Această distanţă trebuie respectată fiindcă apele care sînt reţinute în şanţuri înmoaie pămîntul şi şanţul executat prea aproape de mal ar putea provoca surparea lui.

Şanţurile nu se fac în continuare, ci pe porţiuni de 10-20 m, cu întreruperi de 1-2 m. Pămîntul scos din şanţuri este folosit pentru construirea diguleţelor în partea dinspre vale. Diguleţele se fac la distanţă de 0,4—0,5 m. de la marginea şanţului.

Şanţurile au lăţimea la fund de 0,35 m, adîncimea de 0,65 m şi lăţimea la gură de 1 m. Diguleţele au lăţimea mare de 1 m, înălţimea de 0,65 m şi creasta de 0,35 m.

Intre rîndurile de şanţuri şi diguleţe se lasă o distanţă de 10-20 m, după înclinarea terenului.

In creasta diguleţului, la distanţa de 10-20 m, se lasă deschideri late de 2-4 m şi adînci de 0,12 m, prin care să se poată scurge apa. Aceste deschideri sînt necesare pentru a asigura stabilitatea diguleţului. Ele trebuie căptuşite cu brazde de iarbă pentru ca apa care se scurge să nu le mai distrugă. Creasta diguleţului şi pragul deschiderii trebuie să fie orizontale. Dacă terenul este accidentat, diguleţele se fac mai scurte şi capetele sînt întoarse în sus pentru a împedica scurgerea apei prin părţi.

Dacă pămîntul este mai nisipos, diguleţele se fac cu înălţimea de 0,35-0,50 m şi uneori se consolidează cu garduri de nuiele, brazde de iarbă sau se însămînţează cu ierburi.

Pe terenurile expuse la alunecări, sistemul de şanţuri şi diguleţe poate mări pericolul de alunecare. In acest caz, pentru a micşora pericolul de eroziune, se execută gărduleţe care împrăştie şuvoaiele. Gărduleţele se aşează după cum se vede în fig. nr. 2.

Gărduleţele sînt făcute din nuiele cu diametrul de 2 cm., împletite pe pari de stejar, salcîm sau chiar de salcie. Gărduleţele au forma de potcoavă şi partea de la mijloc mai înaltă, pentru a asigura o mai bună împrăştiere a apelor. In partea dinspre deal a fiecărui gărduleţ, se pun paie şi apoi pămînt bine bătut pentru ca apa să nu treacă prin împletitura gărduleţului.

Uneori şanţurile şi diguleţele de reţinere a apei se folosesc împreună cu gărduleţele sau diguleţele care servesc la împrăştierea apei.

In acest caz lucrările se fac după cum se vede în fig. 3.

Pentru a combate eroziunea de adîncime şi a fixa terenul se mai execută lucrări la vîrful ogaşelor şi ravenelor precum şi pe fundul şi malurile acestora. Consolidarea vîrfului ogaşului şi a ravenei este lucrarea cea mai importantă şi cea mai răspîndită deoarece dezvoltarea eroziunii de adîncime se face pe aici cel mai repede. Consolidînd vîrful se asigură trecerea apei pe fundul ogaşului şi a ravenei fără ca procesul de eroziune să se mai producă.

FIG. 2
Amplasarea gărduleţelor la vîrful ogaşelor şi ravenelor.

FIG. 3
Amplasarea combinată a şanţurilor cu diguleţe şi a gărduleţelor.

Materialele necesare pentru această lucrare sînt nuielele, brazdele de iarbă, nisipul, piatra şi lemnul.

Cel mai simplu mod de consolidare este acoperirea vîrfului cu crengi, mărăcini, coarde de viţă de vie, coceni de porumb, care se fixează pe pămînt cu ajutorul unor traverse prinse cu pari cu cioc. Parii cu cioc trebuie să aibă lungimea de 1 m. şi grosimea de 5-6 cm.

Acest mod de consolidare se foloseşte în cazul ogaşelor nu prea adînci şi după ce vîrful ogaşului a fost taluzat.

Ogaşele mici, paralele, care se formează în special pe păşunile degradate, se fixează prin acoperirea cu paie sau buruieni peste care se pun nuiele, tulpini de porumb, coarde de viţă de vie, prinse de pămînt prin gărduleţe mici de nuiele împletite care se fac transversal pe direcţia de scurgere a apei şi se aşează la distanţă de 5—6 m unul de altul.

In cazul cînd vîrful are forme regulate şi nuielele pot fi aşezate uşor, se execută saltele.

Saltelele se construiesc primăvara devreme din nuiele de salcie proaspăt tăiate, lungi de 2-4 m. Nuielele se aşează cu vîrful la deal în straturi groase de 10-15 cm şi se fixează de fundul ravenei prin gărduleţe de 10-15 cm., împletite pe pari de 1 m lungime aşezaţi la distanţa de 0,30 m.

Patul de nuiele se execută de jos în sus astfel ca al 2-lea strat de nuiele care se aşează la 1,5-3 m. distanţă de la primul să acopere cu capetele groase vîrfurile nuielelor din stratul de mai jos. Pentru fixarea nuielelor se pot folosi şi fascine executate tot din salcie sau crăci mai groase aşezate transversal şi prinse prin pari cu cioc. Peste patul de nuiele se aşterne un strat de pămînt gros de 10 cm.

O dată ajunsă la fundul ogaşului sau ravenei fără să mai producă distrugerea vîrfului, apa poate să atace însă fundul şi malurile. Pentru apărarea acestora se fac alte lucrări care mai au şi rolul de a reţine pămîntul care a fost cărat pînă aici. Aceste lucrări pot fi garduri de nuiele sau fascine care se fac de-a latul ravenelor, acolo unde malurile sînt mai apropiate şi mai rezistente. Aceste garduri dau cele mai bune rezultate la ravenele late de 5-12 cm.

Parii din care se fac gardurile trebuie să fie lungi de 2—2,5 m., groşi de 12-14 cm. Ei se bat în fundul unui şanţ adînc de 0,40 m şi lat de 0,5-0,8 m la distanţă de 0,80 m şi pînă la 0,80-1,50 m adîncime. Deasupra nivelului fundului, parii trebuie să fie înalţi de 0,80-1 m.

In cazul ogaşelor şi ravenelor mici care au multă umezeală se pot folosi pari groşi de 10 cm, din salcie sau cătină, tăiaţi în martie-aprilie. Aceştia se bat la distanţa de 0,5-0,6 m., în găuri făcute cu ranga.

După ce parii au fost bătuţi pînă la adîncimea cuvenită se începe împletirea gardului. In partea de jos a gardului trebuie să se împletească nuiele proaspete de salcie pînă la nivelul terenului, iar deasupra se pot folosi şi alte nuiele recoltate înainte de intrarea în vegetaţie a arborilor. Nuielele trebuie să fie cît mai lungi şi mai elastice, iar grosimea lor să nu depăşească de 3-4 cm. Nuielele trebuie astfel împletite încît vîrfurile lor să fie uniform repartizate în tot gardul. Impletitura se încheie cu nuiele mai lungi şi mai rezistente. Gardurile se încastrează în maluri pe o adîncime de 0,75-1 m.

Garduri amplasate pe fundul unui ogaş se văd în fig. 4. Partea de la mijloc a gardului este puţin coborîtă (spre vale) pentru ca apele care se scurg să se strîngă spre firul ravenei.

Gardurile se aşează la distanţă de 5—15 m., în funcţie de înclinarea fundului ogaşului.

FIG. 4
Amplasarea gardurilor pe fundul ogaşelor şi ravenelor.

Timpul probabil pentru zilele de 28, 29 şi 30 aprilie

Vremea răcoroasă şi nestabilă la început, cînd vor cădea averse de ploaie, apoi se va încălzi şi va deveni ploioasă. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit, cu intensificări pînă la tare dinspre sud-est. Temperatura aerului staţionară în nord-estul ţării şi în creştere în rest. Minimele vor oscila noaptea între 3—12 grade, iar maximele, ziua între 12—24 grade. In nord şi regiunea de munte, brumă locală. Solul va fi umed în stratul arabil, iar temperatura lui la ora 8 dimineaţa, la adîncime de 5—20 cm, va fi cuprinsă între 7 şi 9 grade în nord-estul ţării şi între 9 şi 13 grade în rest.

Tratativele sovieto-engleze

La 21 aprilie N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin împreună cu presoanele care-i însoțeau au vizitat renumitul oraș universitar al Angliei-Oxford.
In clișeu: N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov discutînd cu vice-rectorul Universității din Oxford, A. H. Smith.

Vizita conducătorilor sovietici la Camera Lorzilor

LONDRA 25 (Agerpres). Corespondentul special al agenției TASS transmite:

In după amiaza zilei de 24 aprilie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S, și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au continuat să viziteze palatul Westminster, clădirea parlamentului britanic. După vizita făcută în Camera Comunelor, conducătorii sovietici s-au îndreptat spre Camera Lorzilor.

In Camera Lorzilor, conducătorii sovietici au fost invitați în sala de ședințe, unde au ocupat locurile rezervate oaspeților de onoare. Timp de o jumătate de oră, ei au asistat la o ședință a Camerei Lorzilor, în cadrul căreia au fost date răspunsuri la întrebările puse de membrii Camerei Lorzilor și s-au discutat proiecte de lege curente. După terminarea ședinței, lordul-cancelar (președintele Camerei Lorzilor), vicontele Kilmore, a arătat lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov sălile Camerei Lorzilor, biblioteca și monumentele mai importante ale palatului Westminster.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au participat apoi la recepția organizată în cinstea lor de lordul-cancelar în sala de festivități a Camerei Lorzilor (Galeria regală).

La terminarea recepției, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov s-au înapoiat la reședința lor — hotelul Claridge.

In cursul serii, conducătorii sovietici au luat parte la o recepție la hotelul Claridge, organizată în cinstea lor de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie.

Intrevederi în Downing Street cu A. Eden

LONDRA 25 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: La 25 aprilie, cea de a 8-a zi a vizitei în Anglia a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a avut loc o nouă întrevedere între conducătorii Uniunii Sovietice și Marii Britanii la reședința primului ministru sir Anthony Eden din Downing Street 10. Intrevederea a durat de la ora 10,30 pînă la ora 12,30 (ora locală). La sfîrșitul întîlnirii s-a anunțat că tratativele din Downing Street vor fi reluate în aceeași zi la ora 16.

Apoi N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au luat parte la dejunul oferit în cinstea lor de către Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, la reședința sa oficială.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov s-au întors după dejun la reședința lor de la hotelul Claridge, de unde au plecat din nou în Downing Street 10, pentru continuarea tratativelor cu conducătorii englezi. Tratativele au fost reluate la ora 16 și au continuat pînă la ora 18.

Comunicatul comun asupra încheierii tratativelor

LONDRA 25 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: La 25 aprilie a fost dat publicității următorul comunicat redactat de comun acord de cele două părți asupra încheierii tratativelor duse de N.A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și de N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu A. Eden, primul ministru al Marii Britanii, și cu alți conducători englezi:

„In după amiaza zilei de 25 aprilie stadiul final al tratativelor anglo-sovietice a luat sfîrșit.

Rezultatele vor fi anunțate în seara zilei de 26 aprilie, după ce conducătorii sovietici se vor fi reîntors din vizita lor în Scoția".

Comentariile presei britanice

LONDRA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele engleze publică știri amănunțite cu privire la recepția organizată la 24 aprilie de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, la hotelul „Claridge", precum și fotografii și numeroase comentarii.

Ziarele își exprimă diferite presupuneri cu privire la desfășurarea și rezultatele eventuale ale tratativelor dintre conducătorii englezi și sovietici. Unii comentatori consideră că s-ar putea să nu se ajungă la un acord deplin cu privire la toate problemele care reprezintă obiectul discuțiilor.

Totuși, după părerea acestor comentatori, tratativele vor avea o mare importanță pozitivă și vor permite îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări. In articolul de fond intitulat „Un moment important", ziarul „Daily Herald" arată că „poporul englez nutrește mari speranțe" că tratativele vor duce la rezultate. „Salutăm vizita rușilor și declarațiile lor sincere, scrie ziarul. Vom saluta orice acord, ori cît ar fi de modest".

Agenția Reuter anunță că unii parlamentari laburiști îl critică cu vehemență pe liderul lor, Gaitskell, pentru atitudinea lui față de oaspeții sovietici.

După cum subliniază agenția Press Association, atmosfera cordială care domnise la începutul acestui dineu, s-a înrăutățit după ce Gaitskell a afirmat că în Uniunea Sovietică s-ar afla deținuți unii social-democrați și a cerut „eliberarea" acestora. Deși în răspunsul la aceasta s-a arătat că în Uniunea Sovietică nu există nici un fel de deținuți social-democrați, unii lideri laburiști au continuat să insiste asupra cererii lor neîntemeiate.

In această ordine de idei ziarul „Daily Worker" pune în articolul de fond întrebarea dece se străduiesc conducătorii partidului laburist să creeze impresia că nu prea sînt interesați într-un acord cu Uniunea Sovietică.

Ziarul arată că mulți oameni, care au citit reportajele despre dineul oferit de partidul laburist în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov și-au făcut tocmai o asemenea impresie.

Propaganda imperialistă n-a reușit să înșele țările arabe

Un articol al ministrului egiptean Anvar Sadat în ziarul „Al-Gumhuria"

CAIRO 25 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Al-Gumhuria" a publicat un amplu articol semnat de colonelul Anvar Sadat, ministru de Stat, membru al Consiliului revoluționar de conducere al Egiptului în care sînt demascate și respinse încercările propagandei imperialiste de a denatura sensul politicii sovietice față de țările arabe în legătură cu publicarea Declarației Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situația din Orientul Apropiat.

Aceste încercări, se spune în articol, urmăresc să submineze relațiile sovieto-arabe și să slăbească efortul popoarelor arabe care își apără independența națională.

In articol se arată că atunci cînd guvernul sovietic a dat publicității Declarația susmenționată în care sprijină independența statelor arabe, precum și a Israelului și în care condamnă orice amestec străin în afacerile interne ale țărilor Orientului Mijlociu în afara O.N.U., „agenții imperialismului au început să verse lacrimi de crocodil în legătură cu un așa zis eșec al speranțelor pe care arabii și le-au pus în Rusia și în sprijinul ei împotriva Israelului. După aceea imperialismul englez a chemat pe arabi să recurgă la protecția sa, deoarece Rusia i-a părăsit, arătînd totodată, că independența pentru care luptă primul ministru Gamal Abdel Nasser este inutilă". Aceste lacrimi de crocodil, scrie autorul articolului, nu îi vor înșela pe arabi și arabii își vor apăra cu toată hotărîrea independența. Premierul Gamal Abdel Nasser a declarat la Bandung că apărarea țărilor arabe constituie o chestiune internă a arabilor înșiși și în această chestiune nu trebuie să se amestece state străine. „Egiptul se pronunță împotriva pactului de la Bagdad, deoarece își dă seama perfect că acest pact urmărește subordonarea statelor arabe dominației engleze. Arabii știu că relațiile lor cu Rusia nu se întemeiază pe pacte de felul celui de la Bagdad care leagă Irakul de Anglia.

Poate oare cineva din Orientul arab să ceară după toate acestea arabilor să recurgă la protecția engleză numai pentru că în Declarația rusă printre țările Orientului Mijlociu este pomenit Israelul? — scrie Sadat. Faptul că în Declarația rusă este menționat Israelul ca stat al Orientului Mijlociu nu este o noutate deoarece Uniunea Sovietică a recunoscut oficial Israelul și a făcut schimb de ambasadori cu acesta. Egiptul nu și-a închipuit nici odată că, de dragul Egiptului Rusia va renunța la obligațiile sale internaționale și la recunoașterea Israelului. In același timp însă Egiptul își dă seama de marile schimbări care s-au petrecut în situația internațională. A fost lichidat pentru totdeauna monopolul englez asupra vînzării armelor care era în mîinile Angliei un mijloc de menținerea dominației asupra țărilor arabe".

Colonelul Anvar Sadat demască apoi născocirile absurde ale postului de radio englez pentru Orientul Mijlociu despre relațiile sovieto-arabe, potrivit cărora Rusia ar fi „promis ajutor arabilor pentru a distruge Israelul, iar acum se dezice de această promisiune" iar „recenta Declarație sovietică arată că Rusia ia partea Israelului întrucît ea declară că Israelul trebuie să existe".

Asemenea comentarii, scrie autorul articolului, sînt destinate naivilor. Atunci cînd noi am încheiat acordul cu Cehoslovacia cu privire la achiziționarea de arme am știut că atît Uniunea Sovietică cît și Cehoslovacia au relații diplomatice cu Israelul și nu am pus condiția ca aceste state să rupă relațiile lor cu Israelul. Noi am știut de asemenea că Israelul primește armament și ajutor oficial și neoficial din partea statelor occidentale. Am solicitat timp de aproape trei ani Angliei, Americii și Franței să ne vîndă arme, dar am fost refuzați. In schimbul armelor ni se cerea să renunțăm la independență și libertate și să ne punem în întregime la cheremul Angliei... Atunci, Egiptul a cerut Cehoslovaciei să-i vîndă o anumită cantitate de arme și Cehoslovacia a acceptat. Acordul a fost încheiat fără nici un fel de condiții. Cehoslovacia și-a îndeplinit obligația cu promptitudine, chiar înainte de termenul fixat. De atunci noi ne simțim în afară de primejdie.

Problema industrializării țărilor slab dezvoltate în discuția Consiliului economic și social al O.N.U.

NEW YORK 25 (Agerpres) TASS transmite: In ședința din 24 aprilie a Consiliului economic și social al O.N.U. s-a încheiat discuția generală asupra problemei industrializării țărilor slab dezvoltate. Au luat cuvîntul membri ai Consiliului și observatori din partea a diferite țări și organizații internaționale.

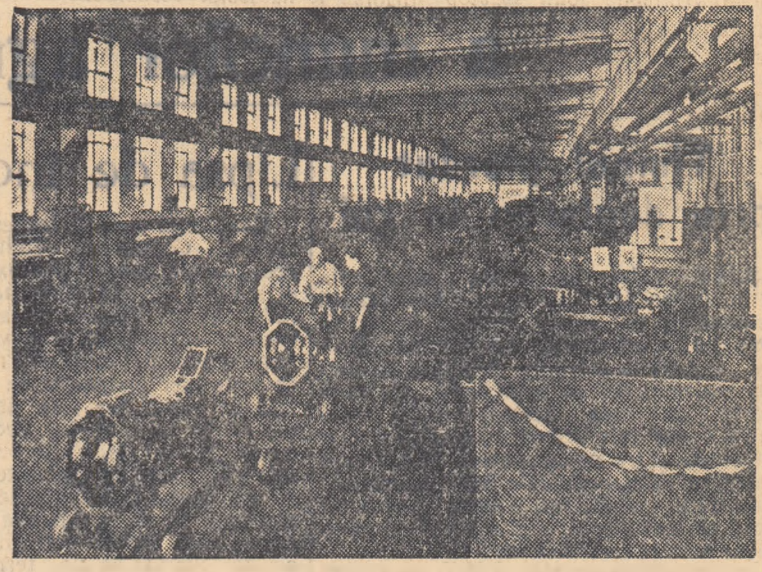
Delegații țărilor slab dezvoltate au subliniat importanța și necesitatea industrializării pentru dezvoltarea economică a țărilor lor. Industrializarea — a subliniat reprezentantul Argentinei — este cheia dezvoltării economice a tuturor țărilor. Ea corespunde nevoilor arzătoare ale țărilor slab dezvoltate.

In actualul stadiu al progresului tehnic — a declarat reprezentantul Iugoslaviei — este necesar ca în țările slab dezvoltate să se pună accentul de la început pe crearea industriei grele.

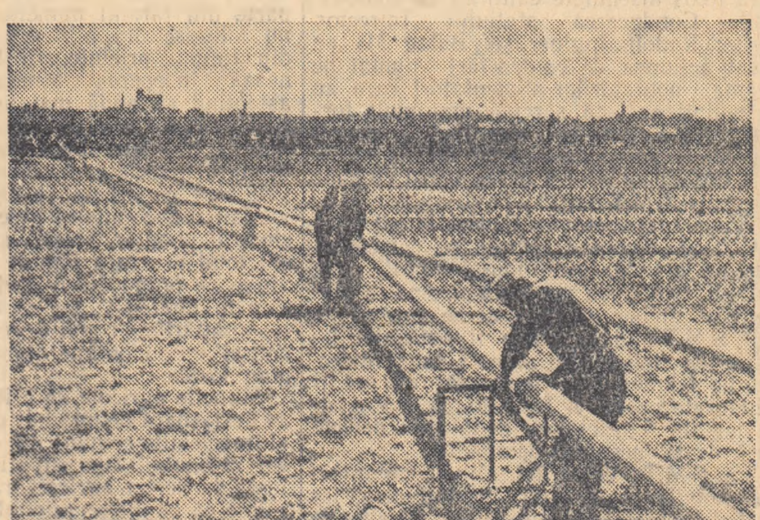
Reprezentantul Cehoslovaciei, precum și observatorii Ungariei, Poloniei și Romîniei, care au luat cuvîntul în ședință, au arătat pe baza exemplului dezvoltării economice a țărilor lor că politica de industrializare a contribuit la dezvoltarea cu succes a tuturor ramurilor economiei naționale și la ridicarea nivelului de trai al populației.

Delegatul U.R.S.S., G. F. Saxin, a arătat că moștenirea grea a colonialismului — rămînerea în urmă în dezvoltarea industrială, precum și consecințele situației de dependență ca, de pildă, cheltuirea resurselor naționale sub forma achitării dobînzilor pentru capitalul străin, schimbul neechivalent, folosirea resurselor unor țări slab dezvoltate pentru reînarmare — toate acestea frînează dezvoltarea economică a acestor țări.

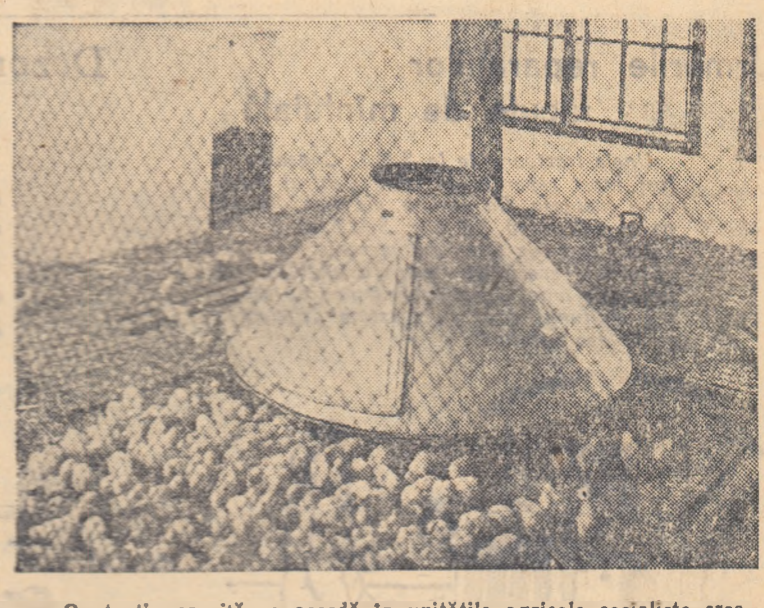
Din succesele R.P. Ungare

La fabricarea numărului sporit de tractoare, pe care industria constructoare de mașini agricole din R. P. Ungară le trimite pe ogoare, o contribuție însemnată aduce uzina de tractoare „Steaua Roșie" din Budapesta. Această uzină produce azi tractoare moderne cu înalte calități tehnice ce pot executa o diversitate de lucrări agricole.
In fotografie: una din halele de montare ale uzinei.

Irigarea terenurilor capătă an de an o dezvoltare tot mai mare pe ogoarele R. P. Ungare.
In fotografie: se montează instalația pentru irigare la grădina de legume a cooperativei agricole de producție din Ban Tibor din Ujpest.

O atenție sporită se acordă în unitățile agricole socialiste creșterii păsărilor. Pentru asigurarea lor cu pui, multe gospodării agricole de stat și cooperative agricole au fost dotate cu incubatoare electrice de mare capacitate.
In fotografie: camera în care sînt ținuți puii în primele zile după ieșirea din ou, la gospodăria agricolă de stat din Felsőbabad.

Posibilități pentru mărirea producției și productivității animalelor

Dezvoltarea creșterii animalelor și ridicarea continuă a productivității lor constituie una din sarcinile importante puse în fața agriculturii de către Congresul al doilea al partidului nostru.

In anii regimului de democrație populară au fost obținute succese importante în domeniul creșterii animalelor. Trebuie însă arătat că în prezent nu sînt folosite toate posibilitățile existente pentru a se spori șeptelul și mai ales pentru creșterea productivității animalelor, ceea ce face ca într-o serie de ferme zootehnice, productivitatea animalelor să fie încă scăzută.

Această stare de lucruri este determinată în mare măsură de faptul că la noi nu se ține în suficientă măsură seama în creșterea animalelor de principiul miciurinist al legăturii dialectice dintre organism și mediu, și ca atare problemei alimentării animalelor nu i se acordă toată atenția.

Așa se face că multe din animalele ce le creștem sînt hrănite necorespunzător potențialului lor productiv, cu rații deficitare în substanțele nutritive cum sînt proteinele, vitaminele și sărurile minerale. Fără îndoială că toate acestea duc la scăderea productivității animalelor, la menținerea sterilității și chiar la îmbolnăvirea lor, producîndu-se astfel pagube mari economiei noastre naționale.

Pentru rezolvarea în mod just a problemei bazei furajere este necesar să se acorde în primul rînd o deosebită atenție ridicării producției la hectar la culturile furajere și la pajiștile naturale, și să se pună mai mult accent pe sporirea substanțelor nutritive în plante.

In afară de aceste posibilități, pentru îmbunătățirea alimentației animalelor, mai există încă o serie de mijloace care prezintă un interes și o importanță economică deosebit de mare.

Aceste posibilități constau în:

ridicarea eficacității furajelor concentrate (grăunțele furajere, șroturile, tărîțele etc) prin prelucrarea și folosirea lor în amestecuri.

sporirea valorii nutritive a furajelor fibroase celulozice (paiele, cocenii de porumb etc.) prin diferite metode de preparare.

valorificarea unor deșeuri (paiele, cojile de semințe de floarea-soarelui, cojile de semințe de bumbac, rumegușul de lemn, melasa, borhotul, apele sulfitice etc.) prin transformarea acestora în **droidii furajere**, un furaj bogat în proteine și vitamine,

valorificarea resturilor de la grădinile de zarzavat, a stufului și a altor plante verzi din flora spontană, precum și a frunzelor unor arbori, prin prepararea lor sub formă de paste proteino-vitaminice, precum și valorificarea resturilor alimentare de la bucătăriile cantinelor, restaurantelor și caselor particulare din centrele orășenești, prin instituirea **colectării obligatorii** a acestor resturi și folosirea lor în hrana animalelor.

Punerea în valoare a acestor rezerve va aduce o contribuție însemnată la sporirea și îmbunătățirea bazei furajere.

Pentru ca aceste rezerve să poată fi valorificate, propunem să se treacă la luarea unor măsuri speciale care să asigure procurarea și prepararea acestor furaje astfel încît să poată fi consumate cît mai cu folos de către animale.

Una din măsuri constă în înființarea unor fabrici pentru prepararea furajelor combinate.

Este bine cunoscut faptul că adesea, în loc de 2—3 feluri de furaje concentrate, cît este necesar să se introducă într-o rație normală, unitățile agricole socialiste primesc numai un singur furaj și acela nepotrivit pentru specia de animale și forma de producție respectivă. De pildă, îngrășătoriile de porci sînt aprovizionate în anumite perioade ale anului numai cu șroturi, iar maternitățile numai cu porumb. Și unul și altul din aceste furaje date în hrană singure, sînt insuficiente și nepotrivite pentru categoriile respective de animale. Dacă însă aceleași furaje ar fi date animalelor în amestec, rezultatele ar fi cu mult mai bune.

De asemenea, unele unități nu dispun de instalații de măcinat și uruit iar altele nu au personal suficient sau destul de calificat pentru a alcătui în cadrul unităților cel mai potrivit amestec de furaje.

Aceste neajunsuri, care după cum am arătat, frînează producția animalelor, pot fi ușor înlăturate prin prepararea așa numitelor amestecuri de furaje combinate, alcătuite pentru fiecare specie și categorie de animale, precum și pentru fiecare formă de producție în parte. Astfel s-ar putea prepara amestecuri tip de furaje concentrate pentru: vaci de lapte, iepe, oi, reproducători masculi de diferite specii, pentru tineretul de la diferite specii, pe vîrste, pentru animale puse la îngrășat pe specii, pentru păsări pe specii, vîrste și forme de producție.

Concentratele se dau în amestecuri alcătuite din grăunțe uruite, tărîțe, făină furajeră, praf de moară, șroturi diferite, drojdii uscate, făinuri animale și din săruri minerale.

Prepararea furajelor concentrate sub formă de amestecuri prezintă o serie de avantaje. Unul din aceste avantaje constă în posibilitatea de a se ridica valoarea nutritivă a furajelor prin dozarea acestora în amestecuri echilibrate, substanțele nutritive ce lipsesc din unele furaje putînd fi completate cu substanțele respective, prezente în alte furaje. Așa cum arată cercetările științifice, furajele în amestecuri variate sînt cu 7—8 la sută mai bine valorificate în producția de lapte decît atunci cînd sînt administrate în rații simple. De asemenea, proteina digestibilă în amestecul format din șroturi și porumb, administrat la tineretul porcin, a fost transformată în carne de 1,5-2 ori mai mult decît din porumbul dat singur.

Prin fabricarea de furaje combinate pot fi valorificate și unele furaje sau reziduri care date singure în alimentație nu sînt consumate de către animale sau dacă sînt consumate, pot pricinui îmbolnăvirea acestora.

De asemenea se creează posibilitatea substituirii furajelor între ele. De pildă, grăunțele furajere pot fi substituite în alimentația porcilor și a păsărilor cu făină de lucernă sau trifoi pînă la 25—30 la sută. In felul acesta, vor putea fi economisite pentru alte scopuri multe mii de vagoane de grăunțe și s-ar putea reduce în mod simțitor prețul de cost al produselor.

Datorită acestor avantaje, în U.R.S.S. ca și în alte țări există încă de mult o industrie a furajelor combinate unde zilnic se prepară cantități mari, de asemenea furaje în scopul hrănirii animalelor.

Construirea unor fabrici de droidii furajere înzestrate și cu instalații pentru prepararea pastei proteino-vitaminice este de asemenea o problemă care cere o cît mai urgentă rezolvare. După cum se știe, în țara noastră se obțin ca produse secundare cantități uriașe de paie, coceni de porumb, coji de semințe, rumeguș de lemn și o serie de alte reziduri care nu-și găsesc o justă valorificare.

Din aceste produse secundare, care în starea lor naturală au o valoare nutritivă foarte scăzută, iar unele din ele nici nu se folosesc în hrana animalelor, se pot obține **droidiile furajere** — furaj cu valoare nutritivă foarte ridicată, bogat în proteine și vitamine.

Deși producerea droidiilor este legată de un consum de chimicale cum sînt acizii minerali, sulfatul de amoniu, superfosfații, totuși, cheltuielile pentru producerea droidiei furajere pot fi curînd recuperate. Este știut că folosirea în hrana animalelor a droidiilor furajere, stimulează mult producția și ferește animalele tinere de a se îmbolnăvi de rahitism și alte avitaminoaze. Intr-o experiență făcută de noi cu porci puși la îngrășat [1]), a reieșit că lotul experimental care a primit hrana parțial droiduită folosindu-se droidii numai 1 la sută din rație, a dat un spor zilnic de creștere în greutate cu 13 la sută mai mare decît lotul martor.

Foarte necesare sînt droidiile în hrana puilor și a păsărilor ouătoare adulte, care au nevoie de albumină completă și de vitaminele existente în droidia furajeră.

In unele țări aceste droidii se folosesc cu succes și în hrana vacilor de lapte.

Fabricile de droidii furajere pot fi înzestrate și cu instalații speciale de preparare a pastei proteino-vitaminice. Pasta se poate obține prin extragerea sucului din plantele verzi, din stuf și diferite buruieni și coagularea albuminelor din suc. Aceasta are o valoare protidică și vitaminică foarte mare. Folosită în hrana animalelor, în special la tineret, pasta proteino-vitaminică are aproape aceeași eficacitate ca și făina de carne sau de pește.

Prin producerea în țara noastră a droidiilor furajere și a pastei proteino-vitaminice se va contribui la lichidarea aspectului grav ce continuă să existe în alimentația animalelor noastre — acela al deficitului mare în proteine și vitamine, substanțe care condiționează în cel mai înalt grad sănătatea și producția animalelor.

O altă măsură ce propunem să fie luată este aceea de a se trece la **organizarea în cadrul gospodăriilor socialiste a unor centre de preparare a furajelor**, sau mai bine zis a unor bucătării pentru animale. In aceste centre sau bucătării să se prepare în special furajele mai greu digestibile, cum sînt paiele, pleava, cocenii de porumb și altele, care din cauza conținutului lor ridicat de celuloză, nu sînt consumate de animale decît în proporție de 30—50 la sută. Prin folosirea acestor furaje în stare preparată, nu numai că se îmbunătățește gradul de consumabilitate reducînd mult aceste resturi, dar se ridică totodată și digestibilitatea și valoarea nutritivă a acestor furaje.

Cu toate că dispunem anual de mari cantități de paie, pleavă și coceni de porumb, totuși folosirea acestor furaje în stare preparată se practică pe scară foarte redusă.

Cauza acestei stări de lucruri este în primul rînd lipsa de suficiente instalații de mașini ca: tocători, aburitoare etc. și nefolosirea cu randament a celor existente. De asemenea ideea și importanța preparării furajelor este încă prea puțin popularizată în rîndul tehnicienilor și al îngrijitorilor de animale. Credem că asemenea bucătării dotate cu tot utilajul necesar pentru prepararea furajelor pot fi organizate în primul rînd de către stațiunile de mașini și tractoare.

Organizîndu-se astfel de bucătării se va putea ridica puterea hrănitoare a furajelor, contribuind astfel la sporirea producției animalelor și la micșorarea prețului de cost al produselor.

Bucătăriile înființate în anumite centre cu ajutorul S.M.T.-urilor, vor constitui o pildă vie pentru toate unitățile agricole socialiste.

Organizarea colectării și valorificării resturilor alimentare obținute de la bucătării, constituie de asemenea o importantă sursă furajeră.

Pentru a demonstra ce foloase mari aduc economiei naționale valorificarea resturilor de alimente de la bucătării, ne servim de cîteva date rezultate din cercetările făcute de catedra de alimentație din Institutul Agronomic „N. Bălcescu" în colaborare cu cercul studențesc, date ce sînt confirmate de literatura științifică de specialitate.

După calculele făcute, de la 1.000 de persoane rezultă zilnic 257 kg resturi alimentare, ceea ce reprezintă cca 20 la sută din materia primă. Exprimate în valoare nutritivă aceste resturi reprezintă 74,53 U. N. sau aproximativ 74 kg grăunțe.

Raportînd datele de mai sus la resturile rezultate de la mesele a un milion de oameni pe timp de un an, rezultă o cantitate de 95.520 de tone, care date în hrana porcilor egalează ca valoare nutritivă 20.560 de tone de nutreț concentrat, grăunțe, tărîțe etc.

Cu aceste resturi rezultate de la un milion de oameni timp de un an, se poate obține o cantitate de 6.700 tone carne porc îngrășat, cantitatea de carne ce poate rezulta din îngrășarea a 67.000 de porci de la greutatea de 50 kg — la 150 kg. La aceste resturi de alimente se mai adaugă și cele ce rezultă de la fabricile de pîine, conserve de carne, de pește, de la abatoare etc.

Iată de ce propunem să se organizeze în mod temeinic colectarea, condiționarea și folosirea resturilor alimentare în hrana porcilor puși la îngrășat.

★

Puternica bază tehnico-materială pe care se sprijină astăzi agricultura țării noastre, datorită succeselor obținute în opera de industrializare și electrificare, asigură condițiile necesare pentru construirea fabricilor propuse, precum și pentru dotarea unor bucătării de animale, care să facă posibilă o mai bună folosire a furajelor.

Prof. Dr. GH. BAIA
Institutul agronomic București

1) *Dr. Gh. Baia: Cercetări cu privire la folosirea furajului drojduit în hrana porcilor puși la îngrășat. Viața Agricolă 1948.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scinteii". Tel. 7.60 10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".